

VEZETŐK LAPJA

A MAGYAR CSERKÉSZVEZETŐK ÉS SZÜLŐK FÉLÉVI ÉRTESÍTŐJE

A TARTALOMBÓL

MUNKA ÉS TANULÁSI LEHETŐSÉG MAGYARORSZÁGON

AZ 1999-ES KÖZGYŰLÉS JEGYZŐKÖNYVE

BESZÁMOLÓ EGY KÖZGYŰLÉSRŐL

CSERKÉSZET, MAGYARSÁGSZOLGÁLAT

A KMCSSz helyzetének áttekintése,
fennállásának 54. évében

MAGYAR CSERKÉSZEK A VILÁG VÉGÉN

CSERKÉSZEMLÉKEK: 1948-1999

BETEGEI SEGÍTSÉGÉT KÉRTE A SZEMÉSZ

HAZAMENTEK:

Msgr. HENKEY (HÖNIG) KÁROLY

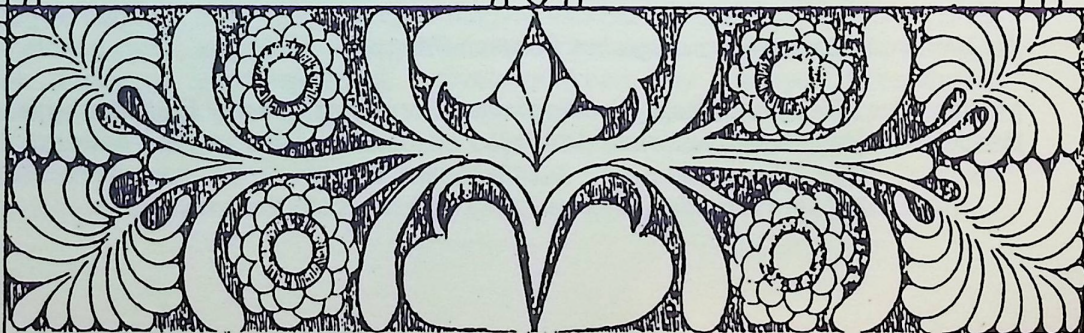
P. HITES KRISTÓF, O.S.B.

P. BÉKÉS JÓZSEF GELLÉRT, O.S.B.

1999

89.SZÁM

MUNKA ÉS TANULÁSI LEHETŐSÉG MAGYARORSZÁGON

A jászberényi angol-magyar kéttanyelvű óvoda felhívása a külföldi magyar cserkészekhez

Az óvoda:

1993-ban elkezdődött egy angol-magyar kéttanyelvű óvodaprogram. Angol anyanyelvű óvodapedagógusok biztosítják az angol nyelv elsajátítását..

A város:

Jászberény Budapesttől 80km-re fekvő, könnyen megközelíthető 35 ezer lakósu város. Az óvoda szorosan együttműködik a Tanítóképző Főiskolával. Lehetőség van sportolásra: fedett-uszoda, jégkorcsolya pálya, tenisz pályák. A városban élő embereknek fontos a történelmi- és néphagyományok ápolása: néptánc csoportok; táncház; lovasbandérium; cserkészcsapat; és aktívan működő történelmi egyházközösségek. A város ad otthont a kéthetes nyári Csángó fesztiválnak, amely az Európában élő szorványmagyarság találkozóhelyéül szolgál.

Feltételek:

egy tanéves szerződés
heti 5 nap délelőtt 8-tól 12-ig munka az óvodában
ingyenes orvosi ellátás
szállás (a főiskola kollégiumában különálló szoba)
étkezés (reggeli és ebéd az óvodában)
havi ösztöndíj: 30 000 Ft

További lehetőségek

angol nyelvóra adási lehetőség a főiskola Gyakorló Általános Iskolájában
lehetőség angol magánórák adására

Email kapcsolat biztosítva

főiskolai kurzusok felvétele (magyar irodalom, történelem, néprajz, ének-zene, nyelvtanulás, stb)

diákigazolvánnyal utazási és egyéb kedvezmények

részvétel a helyi cserkészcsapat munkájában.

Kérésünk olyan 21 évet betöltött, lehetőleg egyetemista vagy főiskolás cserkészeket (fiúkat és lányokat), akiknek tapasztalatuk van 2-7 éves gyermekekkel való foglalkozásban - akár mint hivatásos óvodapedagógus akár mint cserkészvezető.

További információt kaphattok a következő címen:

Maci Alapítványi Óvoda és Fejlesztő
Napközi Otthon
5100 Jászberény
Kiserdei Sétány 1.
Rebicsek Katalin Intézményvezető

Email: maciovi@externet.hu
Tel.: (011 36) 57 415 211
www.h-rom.hu/home/jaszbereny

Aki jelentkezni szeretne az megteheti Forgách Péternél

Megjegyzés: Előny jelent, ha a jelentkező cserkész egyeteme vagy főiskolája egyezményt köt a jászberényi főiskolával

Lendvai-Lintner Imre

Az 1999-es Közgyűlés Jegyzőkönyve

Dr. Ádám János, a magyar Jezsuiták tartományfőnöke és a KMCsSz tiszteletbeli elnöke imával nyitotta meg az 1999-es Közgyűlést. Lendvai-Lintner Imre, elnök, üdvözölte az egybegyűlteket. A Közgyűlés egyhangúlag jóváhagyta a szavazat ellenőrző bizottság tagjait: Bedy Balázs, Karikó Lillian és Lukács Tibor cscst.-eket. Üdvozló üzenetek érkeztek Vitéz Lászlótól, a Szlovákiai MCsSz ügyvezető elnökétől, Nt. dr. Bertalan Imre Nagytanács tagtól, és Nt. Bernhardt Bélától, a fegyelmi bíróság elnökétől.

(A beszámolók teljes szövegeit külön füzetben bocsájtjuk ki)

Elnöki beszámoló (Lendvai-Lintner Imre cscst.) - Beszámolójában kitért az év elején tartott Világjamboreera, amelyen az 55 tagu magyar kontingensből 26 Szövetségünkbeli cserkész volt. Az argentin, brazil és venez körzetek cserkészeinek életreszóló élményekben volt részük. Helyzetjelentést adott a Szövetségről. Kiadványainkat, adminisztrációs ügyeinket és anyagi helyzetünket összefoglalta. Külön kitért kárpát-medencei kapcsolatainkra. Megemlékezett elhunyt cserkészvezetőinkről valamint jubiláló csapatainkról és intézményeinkről. Befejezésül kiemelte azt a 11 célt amelyet az elkövetkező években kell megvalósítani, hogy cserkészetünk továbbra is életképes és sikeres nevelőintézmény legyen.

Alelnöki beszámoló (Dömötör Gábor cscst.) - Beszámolt a Szövetség célkitűzéseinek haladásáról, az elmúlt két év folyamán elért eredményekről. Kihangsúlyozta, hogy az 1997-ben megtartott közgyűlésen kettős feladatot vállaltunk: Az első, hogy nagy vezetőink, Bodnár Gábor és dr. Némethy György elvesztése ellenére zökkenőmentes folytonosságot biztosítsunk Szövetségünknek. A másik, hogy azt, amit Ők és kortársaik öt évtizeden keresztül megalkottak, ne csak megőrizzük, hanem a mindenkori szükségleteknek megfelelően továbbfejlesszük, építsük. Ebben a szellemben mérte fel az új vezetőség a Szövetség helyzetét és tűzte ki a célokat, amelyek elérése szükséges ahhoz, hogy a KMCsSz középtávon is eleget tudjon tenni hivatásának. A részletes célkitűzések és tervek nyolc fő csoportba oszlanak, amelyekről az alelnök áttekintést nyújtott. Kihangsúlyozta, hogy a szükségletek megállapításánál és a tervek kidolgozásánál minden vezetői réteg be lett vonva, hogy minden kitűzött célnak van felelőse és, hogy az Intező Bizottság rendszeresen felülvizsgálja a haladást. A haladás egyes területeken igen jó volt, de néhány területen a kelletnél lassabb. Egészbe véve viszont a Szövetség állapota biztató, nem hanyatlóban, hanem ellenkezőleg, fellendülőben van.

Örökös tiszteletbeli elnök (Mattyasovszky Zsolnay Miklos cscst.) - Megosztotta a jelenlevőkkel, hogy miért lett cserkész és miért maradt meg annak, immár 72 éve. Mozgalmunk céltudatos nevelése, szolgálat lehetősége és romantikája mind befolyásolták. A sok elhangzott eredmény mellett arra lelkesített, hogy fogalmazzuk meg a KMCsSz 21. századi hivatását.

Vezetőtiszti beszámoló (ifj. Vajtay István cscst.) - Beszámolóját Bodnár Gábornak az 1949-es landshuti vezetőtiszti beszámolójában elmondott szavaival kezdte. Hangsúlyozta, hogy Szövetségünk egyik alapvető célja az volt, hogy a magyar serkészet eszményét megőrizzük és, mihelyt arra lehetőség nyílik, segítsünk a Kárpát-medencébe való visszaültetésében. Ennek a visszaültetésnek a sikeres végrehajtásával, szövetségünkben egy bizonyos "alapelméleti légüres tér" keletkezett. Meg kell fogalmaznunk a mozgalmunk új alapelméletét az 1989-et követő korszak számára mert ez teszi kontextusba céljainkat, eszközeinket, nemzetpolitikai és társadalmi beállítottságunkat és történelmi fejlődésünket. Javasolta, hogy csak "külföldi" mivoltunk megértésével és gyakorlati elfogadásával érhetjük el az új elméleti megfogalmazást.

Vezetőképző Vezetőtiszt (Némethyné Judit cscst.) - Az utolsó két évben 5 VK táborban 266 jelölt végzett. A Zrínyi tábor (segédtest előkészítő) mellé, újabb tábor került: a Dobó tábor, amely az őrsvezetők előkészítésére hivatott. A VK táborokon napi egy óra nyelvgyakorlatot rendszeresítettünk. Több mint 20 éves Vk.VT szolgálat után Némethyné Judit felmentését kérte.

Kiképzési VT (Szentkirályi Pál cscst.) - Külön kiemelte a VT mind a magyar beszéd, mind a jellemnevelés fontosságát. A Fiú és Róver Próbarendszerek felújításának munkája megindult.

Tanügyi VT (Benedekné Mária cscst.) - 88 vizsgaeredmény lett beiktatva az utolsó két évben. Továbbra is növekszik a nyelvtudás gondja. Az új magyarságismereti vizsgarendszer kidolgozása elkezdődött és 2000-ben készen lesz. Több mint 20 éves szolgálat után Benedekné Mária felmentését kérte.

Javaslat - A Közgyűlés egyhangúlag kérte a Központot, hogy a KMCsSz köszönetét tolmácsolja Benedekné Máriának és Némethy Juditnak

Felnőttcserkész VT (Magyarody Szabolcs cscst.) – Szövetségünkben hét helyen működik aktív felnőttcserkész csoport. Idén küldi ki a Hunyadi Mátyás öregcserkész munkacsoport 40,000-ik nemzetpolitikai könyvét (a könyvek egyetemekre és kutató intézetek könyvtáraihoz jutnak el). Ezen kívül már 53 könyv letölthető az Internetről.

Társadalmi Kapcsolatok VT (Gaydanné Melinda cscst.) - A csoport tíz clevelandi leánycserkész vezetőből áll. Tevékenységük egy toborzó csomag összeállítása volt. A csomag elkészült és már csak utolsó simításokat igényel. Ezen kívül egy toborzó video készítése is elkezdődött.

Külföldi Ov. (Fischer Viktor cscst.) - Javasolta az emigráns cserkészszövetségek szervezetének (az AISGO-nak) felélesztését. Jelentette, hogy 15 csapatunk tart kapcsolatot a befogadó ország cserkészeivel. A Lett és Litván Jubileumi táborokat látogatta meg cserkészeinkkel. Beszámolt a 19. világjamboreen résztvevő magyar kontingensről.

Sajtó Ov. (Cseh Tibor cscst.) - A Magyar Cserkész lapszámban és munkatársakban bővült. A VL új szerkesztőt kapott. Azonban nagyon kevés a sajtótájékoztató, ehhez anyagot kér. Kiemelte az elektronikus cserkészíró és könyvtár értékét. Az újítás alatt álló honlap tartalmat megdicsérte.

Gazdasági Ov. (Pándi György cscst.) - Anyagi helyzetünk kielégítő, a már működésben levő akciókat a jelenlegi bevételekkel tudjuk fedezni. Újabb kezdeményezésekre, újabb pénzforrásokra lesz szükség. Sok a lehetőség és a kihívás, azonban ehhez több pénz kell.

Számvizsgáló Bizottság - A Számvizsgáló Bizottság a Gazdasági Osztály ügyvezetését, könyveit megvizsgálta és rendben találta. Felmentését megadta.

Jogi Ov. (Mészárosné Andrea cscst.) - Jelenleg egy fegyelmi ügy van folyamatban.

KMCsSz Honlap bemutatója (Arató László cscst.) - Rövid és élvezetes előadásban ismertette a felújulás alatt levő szövetségi honlap tartalmát. A honlap címe <http://www.hungary.com/Magyar/kmcssz/> Minden cserkész nézze meg és ötletekkel forduljon Lacihoz (larato@globespan.net).

Határozóképeség - A szavazati ellenőrző bizottság a Közgyűlést határozóképesnek nyilvánította. A lehető 180 szavazatból 122 volt személyesen vagy megbízó levélen keresztül képviselve.

Alapszabály módosítás - A meghívóban előterjesztett alapszabály módosítást a Közgyűlés egyhangúlag elfogadta. A módosítás az alelnököt mint 'ex officio' IB tag minősítette.

Részleges tisztújítás - A meghívóval csatolt szavazólapon feltüntetett személyeket, amelyeket az IB felterjesztett, a Közgyűlés megszavazta.

Indítványok - Nem voltak.

Zárószavak - Az elnök megköszönte a helyi rendezők munkáját. Külön köszönetet mondott a főrendezőnek, dr. Szőke Lászlónak, a kiállítás szervezőjének, Kardos Gézának, és a Szent Erzsébet falu igazgatójának, Erzsébet testvérnek. A Közgyűlést dr. Ádám János imája zárta be.

Az új Intezőbizottság által megbízott vezetők - A Közgyűlés után ült össze az ujonnan választott IB és a következő cserkeszvezetőket bízta meg:

IB elnök: Az IB az 1999-2001 évi időszakra Dömötör Gábor cscst.-et választotta elnökévé

Kerületi Parancsnokok:

I. Európa
III. USA és Venezuela
IV. Ausztrália

Konthurné Mária
Bedy Balázs
Hevesi Nagy Tibor

Körzeti Parancsnokok:

Németország
Brazília
Argentína
New York
Cleveland
California
Venezuela
Victoria/Dél-Ausztrália
Új Dél Wales
Kelet Kanada
Nyugat Kanada

ifj. Barcsay Ákos
Pillerné Tóth Eszter
Szilvássy Lőrinc
Tigerné Julianna
Horváth Mihály
Tóth Attila
Nyisztorné Judit
Palos István
Cserhalmi Ottó
dr. Filó Gábor
Pintér János

Vezetőtiszti Testület:

Vezetőképző VT
Kiképzési VT
Tanügyi VT
Felnőttcserkész VT
Társadalmi Kapcsolatok VT
Rover VT

Szentkirályi Pál
Dala Irén
Szentkirályi Ödön
Magyaródy Szabolcs
Gaydáné Melinda
Gyulassy Györgyi

Osztályvezetők:

Külügyi
Sajtó
Gazdasági
Jogi

Fischer Viktor
Cseh Tibor
Pándi György
dr. Mészáros Andrea

New York körzeti sajtó felelős

Fischer Viktor

Dr. Mattyasovszky Zsolnay Miklós

BESZÁMOLÓ EGY KÖZGYŰLÉSRŐL

A Külföldi Magyar Cserkészszövetség (KMCsSz), 1999. április 10 és 11-én az ontariói Hamiltonban tartotta közgyűlését, és az ilyenkor illő hagyománytisztelő, nemzettudatból fakadó történelmi megemlékezéseit.

A cserkészek kérését mindenkor szeretettel figyelembe vevő Erzsébet nővér hozzájárulásával, közgyűlésünkre a Szent Erzsébet "Falu" társadalmi termében jöttünk össze.

Az elnöki megnyitó és a tisztségviselők jelentése értékes, sokoldalú munkáról adtak számot. Borúlátó magyarok szinte évről - évre jósolgatták a külföldi magyar cserkészet végnapjait. Ha azonban arra gondolunk, szülőstől, gyerekestől és vezetőstől jórészt a második külföldi nemzedékből toborzódik, akkor a szám jelentősége sokatmondó. Ez a szám még mindig meghaladja nem is egy a Cserkész Világmozgalomnak tagjaként és a saját hazájában működő szövetségnek létszámát.

Visszatérve a közgyűlési jelentésekre, kiemelkedő részletük az, hogy az emült kétéves ciklus során öt kiképző táborban 266 fiatal nyert cserkészvezetői képesítést; míg három magyarságismereti és magyarságtudatot fejlesztő táborban 59-en állták ki a próbát.

Vezetőink a Magyar Cserkészszövetséggel őszinte baráti viszonyt ápoltak. Gyakori látogatásaik során ezt élő kapcsolattá fejlesztették. Új tervük, hogy erre érdemes őrsvezetők számára élményszerző csoportos utazásokat szerveznek Magyarországra. Rendkívüli jelentősége van azoknak a kapcsolatoknak is, amelyeket a Kárpát-medence "határon kívüli" magyar cserkészeivel ápolnak.

A közgyűlés alkotó szellemiségét mutatta, hogy még olyan tárgysorozati pontok sem idéztek elő felesleges vitát, mint az alapszabály módosítása és az intézőbizottsági tagok választása

A beszámolók elismeréssel emlékeztek meg a csapatparancsnokok áldozatos teljesítményéről, és a fentartó testületek segítő készségéről.

A közgyűlés során is kitűnt, hogy a KMCsSz vezetését a soraiban felnőtt fiatal hármass, elnökként: Lendvai Lintner Imre, alelnökként: Dömötör Gábor, vezetőtisztként: Vajtay István kitűnő hozzáállással és hozzáértéssel végzi. Ez nem csak nekem, az alapító nemzedék legidősebb tagjának szerzett különös örömet. Örömben osztozott Ádám János SJ. Atya is, Torontó neveltje, a Jezsuita Rend Magyar tartományának főnöke, aki Magyarországról érkezett körünkbe. A közgyűlés idejére és annak termében Kardos Géza cst. magángyűjteményéből remek cserkész-kiállítás rendezett. A szép albumok, fényképek, térképek, levelek, cserkészjelvények és népművészeti tárgyak híven szemléltették a szövetség gyökereit és több évtizedes múltját.

Vasárnap a szentmise után, amelyet Ádám atya celebrált a Szent István templomban, Széchényi István emlékünnepejére jöttünk össze a Kálvin János református templomban. Dömötör Gábor akadémiai színvonalú előadásban méltatta a "legnagyobb magyar" országépítő működését. Utána nagytiszteletű dr. Baksa Csaba látott vendégül bennünket. Korábbi elhatározásunkat követve innen egyre fokozódó jégviharban, autókaravánnal vonultunk a temetőbe, ahol az 56-os emlékműnél imával köszöntöttük hőseinket.

Szombat este finom vacsorára és vidám táncestre sereglettek össze, nemcsak kisebb - nagyobb cserkészek, hanem vagy 450 vendégük is. Főtisztelendő Fülöp József SJ Plébános

atya a Szent István Egyházközség társadalmi termét bocsátotta rendelkezésükre, és latható jóindulattal szemlélte a társaság mulatozását. Menczel Gábor főkonzul és felesége Paula asszony, csak jóval éjfél után indultak vissza Torontóba. Kedvessé varázstolták az estet a Lőrinc Ede és Jankura Ágnes vezetése alatt működő 27-es Kaszap István és 59-es Erzsébet királyné cserkészcsapatok néptáncosai. Fellépésük Karikó Szilvia tanító készségét dicsérte. A sikeres nagyszabású rendezésért dr. ifjú Szőke Lászlót, a két csapat fenntartó testületének elnökét illeti elismerés.

Dömötör Gábor

CSERKÉSZET, MAGYARSÁGSZOLGÁLAT

A Külföldi Magyar Cserkészszövetség helyzetének áttekintése, fennállásának 54. évében

Egy szervezet akkor tartósan életképes és hatékony, ha maradandó értékű céljai vannak, amelyek mellett állhatatosan kitart, de ugyanakkor képes az állandó megújulásra, szervezetének, munkaterveinek és módszereinek a változó körülményekhez való rugalmas hozzáigazítására. A Külföldi Magyar Cserkészszövetség már belépett fennállásának hatodik évtizedébe. Ez alatt az idő alatt sok változásnak volt kitéve, sok új kihívásnak kellett eleget tennie. Ma, 55 évvel a világháború, 43 évvel 1956 szabadságharca és 10 évvel a magyarországi rendszerváltás után, amikor már nem csak cserkészeink, hanem azok szülei és cserkészvezetői is javarészt külföldön születtek, különös körülményekkel kell felmérnünk helyzetünket, hogy szervezetünket a helyes irányban vezessük és vállalt feladatainknak továbbra is eleget tudjunk tenni. Folyamatosan tudatában kell lennünk erős és gyenge oldalainknak, a változó körülményeknek, az új szükségleteknek, és ezeknek megfelelően kell terveinket, irányvezetésünket meghatároznunk. Hadd mondjam el néhány ezzel kapcsolatos gondolatunkat, cselekedetünket, gondunkat és tervünket.

ALAPJAINK, HELYZETÜNK

Pillantsunk bele, mindenek előtt, a Külföldi Magyar Cserkészzet mai működésébe. 70 csapatunk 4000 cserkésze négy földrészen működik: Európában, Észak-Amerikában, Dél-Amerikában és Ausztráliában. A csapatok általában hetente vagy két-hetente tartanak összejövetelt. A rendszeres foglalkozás melletti rendezvények, programok megjelennek az Interneten negyedévenként közzétett Szövetségi Eseménynaptárban, mely révén a világ bármely részén működő csapatunk követni tudja cserkésztestvérei munkáját és saját munkatervét bele tudja illeszteni a közös rendezvények programjába. Vegyük szemügyre legutóbbi naptárunk eseményeit, hiszen ezáltal láthatunk legjobban bele a Cserkészszövetség mindennapi életébe. (Lásd mellékelt eseménynaptárt.)

Ha végigtekintünk ezen a naptáron, azt látjuk, hogy a Külföldi Magyar Cserkészszövetség, fennállásának 54. évében, továbbra is eseménydús, mozgalmas, tevékeny munkát folytat, melyen nem látszik a kiöregedés vagy kifáradás jele. Az is szembetűnő, hogy ez a munka világszerte összhangban és ugyanabban a szellemben folyik. Minek köszönhető ez? Hadd mutassak rá öt alapvető tényezőre, cserekészletünk legfontosabb tartóoszlopaira:

A KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG ESEMÉNYNAPTÁRA

(részlet, 1999 június – december)

JÚNIUS

2-6 Frankfurti csapattábor, Németország
 5 New York körzeti találkozó, táborni, USA
 5 Magyarságismereti vizsgák, Cleveland, USA
 6 Jótékonyági gyaloglás, Vancouver, Kanada
 11 Évzáró gyűlés és kiscserkész igértétel, Toronto, Kanada
 12 Északamerikai magyar tanítói konferencia, Cleveland, USA
 12-13 Körzeti továbbképző, Mainz, Németország
 12-14 Kerékpártúra, argentinai csapatok
 12-19 Clevelandi csapattáborok, USA
 13 Atlétikai verseny, New York körzet, USA
 19 Magyarságismereti vizsgák, New York körzet, USA
 28-júl.5 Körzeti tábor, California, USA

JÚLIUS

3 Csapattábor beszámoló, Buenos Aires, Argentína
 3-7 Kiscserkész tanyázás, Toronto, Kanada
 3-10 Nyári csapattáborok, Toronto, Kanada
 3-11 Nyári tábor, nyugat-kanadai körzet
 5-26 KMCSSZ ősrszezői körútja, Magyarország
 10 35 és 50 éves jubileumi vacsora, Sydney, Ausztrália
 10-31 KMCSSZ nyári magyar iskolája, Fillmore, USA
 11-24 Csapattáborok, Montreal, Kanada
 15-18 Cleveland körzeti kiscserkész tanyázás, USA
 16-19 Kiscserkész tanyázás, Montreal, Kanada
 17-24 Vízitúra (Latorca, Bodrog, Tisza), európai kerület
 28-aug.7 Vezetőképző táborok, európai kerület
 31-aug.7 Csapattáborok, Chicago, USA

AUGUSZTUS

1-7 Kiscserkész tanyázás, Mennessberg, Németország
 7 Körzeti magyarságismereti vizsga, S.Paulo, Brazília
 12-22 Központi vezetőképző tábor, Fillmore, USA
 14-16 Városi akadályverseny, Buenos Aires, Argentína
 15 Intézőbizottsági gyűlés, KMCSSZ
 15 Cserkész piknik, Sydney, Ausztrália
 22 Szent István ünnepély, Sao Paulo, Brazília
 26-29 Kiscserkész tanyázás, New York körzet, USA

SZEPTEMBER

5 Cserkésznap, Cleveland, USA
 18 Cserkészbál, Sydney, Ausztrália
 25-28 Regőstábor, Adelaide, Ausztrália
 25 Leánycsapat 40 éves ünnepélye, Toronto, Kanada
 25-26 Kerületi akadályverseny, Európa (Móra: Rab ember fia)
 25-26 Körzeti akadályverseny, Brazília (Móra: Rab ember fia)
 25-26 Vezetői továbbképzés, New York körzet, USA

OKTÓBER

1-3 Őrsi tábor, Montreal, Kanada
 2 Cserkészbál, Buenos Aires, Argentína
 2-3 Körzeti kiscserkész vetélkedő, Mennessberg, Németország
 2-3 Regőstábor, Fillmore, USA
 9-11 Külföldi cserkész találkozó lengyel és ukrán cserkészekkel

Buenos Aires, Argentína

Őrsi kirándulás, Los Angeles, USA
 Nemzeti ünnep
 Körzeti találkozó, Sao Paulo, Brazília
 Intézőbizottsági gyűlés, KMCSSZ
 Tiszti konferencia (USA/Kanada), Buffalo, USA

NOVEMBER

6 Cserkészbál, Chicago, USA
 6 30 éves csapattábor, San Francisco, USA
 6-7 Karácsonyi vásár, Sao Paulo, Brazília
 12-14 Csapattáborok, Németország
 13 Kajak kirándulás, Buenos Aires, Argentína
 24-28 Kenu túra, Colorado folyó, Los Angeles-i csapatok, USA
 30 Őrszezői vizsga, Sao Paulo, Brazília

DECEMBER

3-5 Karácsonyi vásár, Buenos Aires, Argentína
 4 Mikulás est, cserkészek/magyar iskola, Sydney, Ausztrália
 4 Magyarságismereti vizsga, Sao Paulo, Brazília
 5 Karácsonyi vásár, Sao Paulo, Brazília
 11 Óvodás és cserkész karácsony, Caracas, Venezuela
 11 Évzáró és karácsonyi ünnepély, Sydney, Ausztrália
 11 Bethlehemezés, Sao Paulo, Brazília
 11 Karácsonyi ünnepély, Cleveland, USA

1. Vállalt feladatunk, célunk.

A cserkészzet nevelőintézmény. Célja: jellemes, hívő, testileg és lelkileg egészséges, szellemileg és gyakorlatilag az életre jól felkészült fiatalok nevelése a magyarság és a társadalom számára.

Időtálló, nemes cél. Hasznos, meggyőző erejű cél, mely az erre vállalkozó vezetőt, nevelőt egy életen keresztül lelkes, áldozatkész munkára tudja buzdítani. Önkéntes munkára, melynek egyetlen jutalma a fiatalokkal való foglalkozás öröme, a társadalmi- és magyarságszolgálat elégtétele, a jól végzett munka tudata. Társadalmunk számára egyre fontosabb a "cserekészszellemű" emberek nevelése. Ennek felismerése, és annak, hogy a cserkészeten keresztül őrizhetjük meg talán leginkább külföldön felnövő fiataljaink kötődését a magyarsághoz, felelősségérzettel és hivatástudattal tölti el vezetőinket. Vezetőink hivatástudata, felelősségérzete pedig cserkészetünk legmeghatározóbb alappillére.

2. Nevelési módszerünk: a "próbarendszer" .

Nevelési céljainkat "próbarendszerünkön" keresztül érjük el. A próbarendszer nem más, mint az egyes korosztályoknak megfelelő, a gyereket illetve fiatalt vonzó, rendszeresen felépített foglalkozások, ismeretek és feladatok sorozata. Vegyük példaként a 10-től 16 éves fiúcserekészek próbarendszerét. Mint ahogy az alábbi vázlaton látható, ez alatt a hat év alatt, melyek személyisége kialakulásának talán legmeghatározóbb évei, a fiúcserkész három főpróbát áll meg. Mindegyik próbának 5 alpróbája van, melyek a jellemnevelést, a cserkészismeretek elsajátítását, a társadalmi szolgálatra nevelést, a magyarságismeretet és az egészséges testi teljesítményt, testnevelést célozzák. A leánycserkész próbarendszer felépítése hasonló, az eltérő igények figyelembevételével.

	Táborverő próba	Honkereső próba	Honfoglaló próba
	(10 – 12 év)	(12 – 14 év)	(14 – 16 év)
Jellemnevelés	Tanítvány	Hitvalló	Apostol
Cserkésztudás	Csodaszarvas	Kalandozó	Juliánus barát
Embertársak szolgálat	Vérszerződés	Táltos	IV. Béla király
Magyarság- ismeret	Szemfüles fiú	Halász-vadász	Tinódi
Testi teljesít- mény	Vasgyúró	Bujdosó	Toldi Miklós

A próbarendszer tartalma részletesen ki van dolgozva, többkötetes könyvsorozat formájában, és megadja a közös alapot négy földrészen működő csapataink rendszeres foglalkozásának. Vezetőképző táborainkon hosszú órákat szánunk próbarendszerünk elemzésére; elégedjünk itt meg csupán néhány jellegzetességének felemlítésével:

A próbarendszer **cselekvő életmódra** nevel. Még az elméleti ismereteket is cselekedve, gyakorlati formában adja át. Kihasználva a fiatalok romantikus, kalandvágyó hajlamát, önbizalomra, magabiztosságra és segítőkészségre nevel, olyan foglalkozásokon keresztül, mint

a kirándulás, táborozás, szabadban élés; az állat- és növényvilágot, az ásványokat és kőzeteket természetjárások alkalmával sajátítja el a cserkész; a tájékozódás, térképészet, nyomolvasás, híradás romantikával-töltött ismeretei gyakorlatiasságra és magabiztosságra nevelnek; az elsősegély és a gyógynövények ismerete, azon felül, hogy már önmagában is hasznos, fejleszti a fiatalok segítőkészségét; a testi teljesítményeket, ügyességet fejlesztő próbapontok pedig egészséges csatornába terelik a fejlődő fiatal energiáját.

A próbarendszer alkalmat ad a cserkész magyarságismereteinek felhasználására, gyakorlati élésére. A próbapontoknak, táboroknak, akadályversenyeinknek kerettörténetei vannak, melyeket elsődlegesen a magyar történelemből veszünk. Például az ez év májusában, fillmorei cserkészparkunkban megtartott akadályverseny, melyen közel 300 cserkész vett részt, a török időkben játszódott. Részvételi előfeltétele Móra Ferenc "Rab ember fiai" című regényének ismerete volt. Az akadályverseny, mely egyébként gyakorlati és elméleti cserkészs ismeretek próbatétele volt, a regény történetébe és a török idők légkörébe volt beleépítve. Mind a versenyzők, mind az egyes akadályokat alkotó vezetők korhű szerepeket játszottak. A résztvevők így nem csak az év alatt szerzett cserkészs ismereteikből próbáltak, hanem ugyanakkor cselekvő módon, magukat a kerettörténetbe beleélve, tudatosították a magyar történelem egyik szakaszának ismereteit.

De próbarendszerünk egyébként is át van szöve a magyar nemzeti kultúra kincseivel. Népdal, néptánc, faragás, himzés, a népszokások és hagyományok gyakorlása és előadása, mondák, mesék, versek, regények ismerete mind, mind fejlesztik a magyar nemzethez való tartozás ismeretekre alapozott, tudatos érzését. De talán a legfontosabb, hogy a külföldön élő fiatal megtalál a cserkészletben egy magyar nyelvű, magyar lelkületű baráti közösséget, amely behálózza a világot és melynek keretén belül minden országban, ahol magyar cserkészek vannak, ugyanabban a rendszerben nevelkedett testvérekre talál. Ennek a közösségi érzésnek tágabb kivetítése eredményezi nemzeti eredetéhez való kötődését.

Próbarendszerünk harmadik kimagasló jellegzetessége a **jellemnevelés**. A tíz cserkész törvény, amelyre a cserkész ünnepélyes fogadalmat tesz, becsületességre, segítőkészségre, testvériségre, természetszeretetre, önfegyelemre, társadalmi szolgálatra, józan, egészséges és erkölcsös életmódra inti. Még gr. Teleki Pál miniszterelnök és főcserkész idejében fogalmazódott meg ma is követett irányelvünk, mely szerint a magyar cserkészlet próbarendszere a magyar kultúrán és a biblián alapszik. A cserkész kötelességet vállal Isten, hazája, embertársai és a magyarság iránt. (Megjegyzendő, hogy a hagyományos Isten-haza-embertárs iránti hármas kötelességet külföldön kiegészítettük egy negyedikkel, a magyarság iránti kötelességgel, ílymód figyelembe véve, hogy külföldön született gyermekeink nem csak törvényileg, de érzelmileg is lakhelyüket tekintik hivatalos hazájuknak és a magyarsághoz való kötődésük, kötelességvállalásuk származásuknak és nevelésüknek eredménye.) A rendszeres cserkészfoglalkozás alatt, táborainkban, akadályversenyeinken és egyéb rendezvényeinken megfelelő környezetet, alkalmat, sőt feladatokat adunk cserkészeinknek a tíz törvény erényeinek gyakorlására.

3. Vezetőképzés.

Talán legnagyobb erőnk igen rendszeres, egységes és részletesen kidolgozott vezetőképzésünk, mely más nemzetek cserkészletéhez viszonyítva is kimagasló helyen áll. Ez biztosítja a Szövetség folytonosságát és munkájának minőségét. Ez év nyarán, például, évente megtartott 10 napos központi vezetőképző táborunk volt folyamatban a fillmorei cserkészparkban, 262 cserkész részvételével. Európai vezetőképző táborunk, 145 résztvevővel, augusztus 7-én fejeződött be. Dél-amerikai és ausztráliai kerületeink általában minden második évben tartanak vezetőképző táborokat. További állandó vezetőképzésre évente többször megtartott két napos vezetői konferenciáink és körzeti vezetőképző hétvégeink adnak alkalmat.

Az előbb említett központi vezetőképző tábor tk. 12 külön táborból áll, amelyekben különböző fokozatokon folyik a kiképzés, attól függően, hogy milyen vezetői beosztásra készülnek a jelöltek. Érdekes az egyes táborokat röviden jellemezni, mert ezáltal betekintést nyerhetünk csapataink belső felépítésébe, úgymint néhány nevelési alapelvünkbe.

VEZETŐKÉPZŐ TÁBOROK

Fiú őrsvetőképző tábor
Leány őrsvetőképző tábor

Segédtisztképző tábor

Kiscserkész őrsvetőképző tábor
Kiscserkész segédtisztképző tábor

Cserkészisztiképző tábor

Kiscserkész mintatábor
Fiúcserskész mintatábor
Leánycserkész mintatábor

Dobó István tábor
Zrínyi Miklós tábor
Corvina tábor

Két táborban cserkész-őrsvetőket képezünk: egyikben fiúkat, a másikban leányokat. Itt az alsó korhatár 14 év. A jelöltek már két éve készülnek a táborra, helyi előkészítő tanfolyamokon, melyeknek anyaga elméleti és gyakorlati cserkészismeret valamint alapvető magyarságismeret. A 10 napos tábor sikeres elvégzése után csapatukban hozzájuk hasonló korú, általában 5-6 cserkészből álló, ú.n. őröt vezethetnek. Az őr, a cserkészcsapat alapegysége, olyan mint a jól összeforrt család: tagjai mindent együtt csinálnak, saját munkatervük alapján, és a közös csapatprogramokban is mint őr vesznek részt. Az őrsvető legfeljebb 1-2 évvel idősebb az őr tagjainál, ami megfelel alapelvünknek, hogy a cserkész közvetlen vezetője hozzá korban közel álljon.

Egy harmadik tábor cserkész-segédtiszteket képez, akik csapatukban több őrökből álló csoportokat, ú.n. rajokat fognak vezetni. A jelöltek 17 éven felüli fiatalok, fiúk és leányok. Haladó szintű gyakorlati és elméleti cserkészismereteken kívül kiképzést kapnak olyan területeken, mint szervezési és vezetési módszerek, gyermekek és fiatalok lélektana, munkaterv készítése, stb.

Két külön tábor alkotnak a kiscserkész-őrsvetőképző és a kiscserkész-segédtisztképző táborok. A 6-tól 10 évig terjedő kiscserkészkorosztálynak egész másak az igényei, mint a 10 éven felüli cserkészeké. Másak fizikai lehetőségeik és szükségleteik, más lélektani alkatuk. Ennek következményeképpen a kiscserkészfoglalkozás egész más, mint a cserkészeké, és persze vezetőik sokkal idősebbek náluk.

A legmagasabb vezetői képzés a cserkészisztiképző táborban folyik. Itt az alsó korhatár 22 év. Míg őrsvetői és segédtiszt kiképzőtáborokat kerületenként is rendszeresen tartunk - Európában, Dél-Amerikában, Ausztráliában - cserkészisztik kiképzést csak központilag, Fillmoreban adunk. Ezévi táborunkon 14 jelölt vesz részt: 3 Argentínából, 1 Venezuelából, 2 Németországból, 4 Kanadából és 4 USA-ból. Ezekből csapatparancsnokok lesznek. Ennek megfelelően - mint ahogy a mellékelt felsorolt tantárgyakból kitűnik - a kiképzés fedi mindazon területeket, amelyekre ennek a nagyfelelősségű vezetői beosztásnak szüksége van.

A TISZTKÉPZŐ TÁBOR ANYAGA

Kiscserkész lélektana	Az őrsi rendszer	Cserkészszövetség szervezete
Cserkészkorú fiú lélektana	A csapatélet irányítása	Szabályaink
Cserkészkorú leány lélektana	A csapat évi munkaterve	Próbarendszerünk
Roverkor lélektana	Munkaterv feladat	Kiképzési alapelvek
	Munkaterv feladat megbeszélése	Kiképzési módszerek
Magyar cserkészszemély	Csapat, raj, őrsi élet	Kiképzés gyakorlása
Jellemnevelő módszerek	Kiscserkészzet	Kerettörténet alkalmazása
Vallásos nevelés	Kiscserkész-tábor látogatása	Próbáztatás
Fegyelem és fegyelmelés	A csapatparancsnok és vezetői	Tábortűzvezetés
	Csapat szervezete, írásmunkák	Tábortűzvezetés
Külföldi magyar cserkészzet	Rovercserkészzet	gyakorlása
Kapcsolatok a világcserkészettel	Felnőtt cserkészzet és magyar sorskérdések	Szereplések előkészítése és levezetése
Kapcsolatok a szülőkkel		
Kapcsolatok a társadalommal	A tábor előkészítése	Népdaltanulás
Népi kultúra a cserkészzetben	Tábor szervezete	Népi gyermekjátékok
Népmese és népdal	Nevelés a táborban	Kirándulás
Népi tájegységek	Akadályverseny és cserkészjáték	Nyelvgyakorlat

A vezetőképző táborokkal párhuzamosan és azok szerves részeként három ú.n. "mintatábor" is folyik: egy kiscserkész minta, egy fiúcsereksész- és egy leánycsereksész minta. Ezek olyanok, mint a rendes csapattáborok, saját vezetőikkel, programjukkal. De ugyanakkor alkalmat adnak a vezetőképző táborok jelöltjeinek arra, hogy az elméletben tanultakat gyakorolják azáltal, hogy egyes foglalkozásokat ők terveznek meg és ők is vezetik le.

A három utolsó táborról – az ú.n. Dobó István, Zrínyi Miklós és Corvina táborokról – melyek szintén a vezetőképző táborok keretén belül folynak, a későbbiekben lesz szó.

4. Kiadványaink.

Cserkészszövetségünk negyedik tartóoszlopát könyveink, kiadványaink alkotják. Már röviddel megalakulásunk után, még Németországban megjelent első, szerény külsejű de igen tartalmas, 165 oldalas könyvünk, amely nem csak akkori próbarendszerünk anyagát tartalmazza, de a külföldi szükségletek korai felismerésével röviden összefoglalja a magyar történelmet, földrajzt és irodalmat is. Éveken keresztül ebből a könyvből éltünk. Mikor elkezdődött a tengerentúlra való kivándorlás és Dél-Amerikában, Észak-Amerikában és Ausztráliában csapataink kezdtek alakulni, ez a könyv biztosította külföldi cserkészletünk egyöntetűségét.

A KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSSZÖVETSÉG KIADVÁNYAI (részleges jegyzék)

Nevelés jellegű kiadványok

A mi könyvünk (1950)
Cserkészkönyv I, II, III (1969, 70, 72)
Leánycserkészek könyve (1961)
Leánycserkészkönyv I (1992)
Leánycserkészkönyv II (1997)
Kiscserkészek könyve I, II
Őrsvezető előkészítő füzet (1992)
Őrsvezetőképző tábor anyaga
Őrsvezetők tanácsadója
Kiscserkészvezetők kézikönyve
Kiscserkész segédlet tábor előadásai
Cserkésztisztképző tábor előadásai
A magyar cserkésztisztképzés anyaga
Öregcserkészletünk feladatai
Megrakjuk a tüzet: táborvezetés
Játékos és táborúti könyv
Különpróbák könyve
Cserkészvezetői egészségügyi kézikönyv
A fény felé: ifjúsági áhitatos könyv

Szervezeti és tájékoztató kiadványok

A Külföldi Magyar Cserkészszövetség szabályai:
Alapszabályok
A cserkészélet szabályai
Táborozási szabályok
Fenntartótestületi káté
Fegyelmi szabályok

Tájékoztató kiadványok:

A magyarországi cserkészlet története
A magyar cserkészlet külföldön
A külföldi magyar oktatás
Scouting in Hungary
Siebzig Jahre des Ungarischen Pfadfinderbundes
Teleki Pál emlékfüzet
Magyar cserkésznaplár (1975-től)
Központi jubileumi táborok véleménye

Magyarságismereti kiadványok

Népdaloskönyvek (1951)	Néprajzi vázlatok
Balladafüzetek	Néprajzi füzetek
Vázlatos magyar földrajz	Népdalfüzetek
Vázlatos magyar történelem	Száz gyermekdal kiscserkészeknek
Irodalomtörténet (elektronikus kiadvány)	

Ha megtekintjük az azóta napvilágot látott kiadványaink fenti, csupán részleges listáját, láthatjuk, hogy a szerény kezdetet az évek során igen tevékeny munka követte. Próbarendszerünket ma már 3 fiú és 2 leánycserkészkönyv foglalja össze, és most készül a harmadik leánycserkészkönyv. Ezt kiegészíti számos nevelési és vezetői segédeszköz. Az említett rövid magyarságismereti összefoglalót külön könyvek követték a magyar irodalomról, történelemről, földrajzról, néprajzról, népi kultúránkról. Folyóiratot adunk ki a fiatalabb cserkészek számára és egy másikat a felnőtt cserkészek és vezetők számára. Mindezt cserkészvezetőink írják, szerkesztik, természetesen önkéntes munkával. Ennek ellenére persze a kinyomtatás és terjesztés komoly anyagi terhet jelent, amit vállalnunk kell, mert kiadványaink elsődleges fontosságú szerepet játszanak annak biztosításában, hogy csapataink minőségi és egyöntetű munkát tudjanak végezni.

5. Szervezetünk.

Semmilyen organizáció sem működhet hatékonyan egy céljainak megfelelő szervezeti struktúra, és ügyvitelét, munkáját irányító módszerek, belső szabályok nélkül. Nem célom, hogy itt belemerüljek ennek részleteibe, csupán néhány fontosabb jellegzetességét említem meg szövetségi szervezetünknek.

Szövetségünk legfontosabb személye a helyi csapatparancsnok. Az ő vezetésével folyik a cserkészmunka. Csak ott lehet csapatunk, ahol megfelelően képzett és a feladatra vállalkozó csapatparancsnok van.

Csapatunk földrajzi alapon körzetekbe és a körzetek kerületekbe tömörülnek. Például svájci körzet, németországi körzet, ausztriai körzet, európai kerület. A körzeti és kerületi parancsnokok szervezik a közös, több csapat részvételével rendezett megmozdulásokat (pl. kerületi regőstábor, kerületi akadályverseny, stb.). Ők, illetve a velük működő kiképzési felelősök rendezik a kerület vezetőképző tanfolyamait, táborait. Közös terveiket, problémáikat kerületi ill. körzeti vezetői konferenciákon beszélnek meg.

A Szövetség, hogy úgy mondjam, "parlamentje" az Intézőbizottság. Tagjait a minden második évben megtartott közgyűlés választja, ahol a legtöbb szavazati joggal a csapatparancsnokok rendelkeznek, csapataik létszámának arányában. Az Intézőbizottság jelöli ki a csapat-, körzeti- és kerületi parancsnokokat, az egyes központi munkaterületekért felelős személyeket (pl. vezetőképzés, sajtóosztály, jogi osztály, gazdasági hivatal, stb.). Az Intézőbizottság döntései általában a közgyűlés által választott Szövetségi Elnök, Alelnök és Vezetőtiszt javaslatainak megtárgyalása alapján történnek. Központi irodánk New Jersey állam Garfield városában van, ahol a Szövetségi titkár, a Szövetség világszerte egyetlen fizetett személye dolgozik, aki egyébként szintén cserkészvezető és fizetett óráit messze meghaladva végez cserkészmunkát. Ez utóbbit azért említem, mert minden szervezeti struktúrájánál sokkal fontosabb az a tény, hogy Szövetségünk minden tagja és minden vezetője önkéntesen, meggyőződésből és lelkes áldozatkészséggel végzi munkáját. Kétségtelenül ez legnagyobb és legértékesebb erőnk.

VÁLTOZÓ IDŐK, KÖRÜLMÉNYEK

Beszámolóim elején kihangsúlyoztam annak szükségét, hogy - megőrizvén alapvető céljainkat - figyelembe vegyük a változó körülményeket, és módszereinket, megoldásainkat ezeknek megfelelően igazítsuk. Már pedig számos és lényeges változásnak vagyunk kitéve. Felemlíteném a legfontosabbakat és elmondanám, hogyan, milyen megoldásokkal igyekszünk velük szembenézni.

1. Magyar nyelv, magyar érzés

A háború utáni első külföldi cserkésznemzedék nagy része még Magyarországon született, még ha kisgyerek volt is, amikor családja elhagyta az országot. Menekültnek, magyarnak tekintette magát. Apja, anyja magyarok voltak. Ha szülei súlyt fektettek erre, magyarnak nevelték, a családi nyelv magyar volt, és ezt a gyermek természetesnek tartotta. Szülei örömmel hozták a cserkészetre, magyar iskolákba, mert keresték számára a magyar környezetet, ahol a családi nevelés kiegészítést nyerhetett. Hasonló volt a helyzet azoknál az 1956-ban kijött gyerekeknél, akik csatlakoztak a cserkészethez.

Ezekből lettek a következő generáció szülei. Azok, akik magyar házasságot kötöttek, legtöbb esetben elültették gyermekeikben a magyar nemzethez való tartozás érzésének csíráit. Jó esetben a szülők magyarul beszélnek egymás között és gyerekeikhez, de nem minden esetben felelnek a gyerekek magyarul és csak ritka az az eset, ahol a gyerekek egymás között kizárólag vagy főleg magyarul beszélnek. Azok a szülők, akik fiatal korukban cserkészkedtek, sok esetben cserkészvezetők lettek és gyermekeiket is hozzák cserkészetre, még akkor is, ha házastársuk nem magyar, mert meg akarják adni gyermekeiknek azt az életreszóló élményt, amit a magyar cserkészlet jelent, amiben nekik részük volt.

Mai fiatal cserkészeink már egyre többen az ezután következő nemzedékhez tartoznak: már szüleik is külföldön születtek. Végképp nem menekült gyerekek, hanem lakhelyük polgárai. Magyarország egyre inkább a nagyszülők hazája. Azok, akik cserkészetre jönnek, általában olyan családok gyerekei, ahol igyekeznek a magyarságot megőrizni: tudnak magyarul, egyesek igen jól, mások elég korlátolt szókinccsel; utóbbiaknak erőfeszítésbe kerül a folyamatos magyar

beszéd. Magyarságélményt nagyrészt a helyi magyar közösségben és a cserkészletben szereztek, kötődésük a magyarsághoz ezen és családi nevelésükön alapszik.

Addig lesz külföldön magyar cserkészlet, amíg magyarul beszélő, magyar eredetüket értékelő, ápolni akaró gyerekek lesznek. Ezért elsősorban hangsúlyt kell fektetnünk a magyar nyelvtudásra és a magyarságismeretre (történelem, földrajz, irodalom), hogy a magyarsághoz tartozás érzése ismereteken alapuljon, tudatos és ezért szilárd, maradandó legyen. Ugyanakkor minél több magyarság-élményt kell nyújtunk, kihasználva a Magyarországra ill. Kárpát-medencébe való látogatásnak és az ottani élményeknek, személyes tapasztalatoknak erejét. Sok mindent teszünk ennek érdekében. Hadd említsek meg néhányat:

- a) Július végén fejeződött be első magyarországi jutalom-körútunk olyan kimagasló őrvezetők számára, akik az elmúlt 2 évben végeztek őrvezetőképző tábort. A 24 tagú csoport észak-amerikai, dél-amerikai és európai résztvevői 3 hetes, pontosan kitervezett körútjuk alatt nemcsak Magyarország földrajzi, történelmi és kulturális látnivalóit ismerték meg, hanem cserkészélményben is volt részük: a magyarországi cserkészek városi akadályversenyt rendeztek számukra Budapesten, izgalmas portyát a Mecsekben, több városban az ottani cserkészcsapat fogadta őket, együtt kirándultak, táborúeztek. A magyarországi kiadásokat a KMCSSZ fedezte, a résztvevő cserkész csak a budapesti oda-vissza utat fizette. Ezt a körutat minden évben meg akarjuk rendezni. Ezévből kaptunk erre a célra egy komoly összegű adományt; a jövő évi költséget is össze kell valahogy szednünk.
- b) 1997-ben, majd ismét 1998-ban cserkészbusz járta végig Erdélyt. A buszban külföldön élő, erdélyi és magyarországi cserkészek utaztak. Az utat külföldi magyar cserkészvezetők és a Romániai Magyar Cserkészszövetség karöltve szervezték.
- c) Európai csapataink egyre inkább táboroznak és portyáznak a Kárpát-medencében, sok esetben ottani magyar csapatokkal együtt.
- d) Cserkészeinktől megkérjük, hogy járjanak magyar iskolába, amennyiben van környékükön. Bár tudjuk, hogy ez nem mindig történik meg, mégis cserkészeinknek kb. 70 százaléka rendszeresen jár magyar iskolába.
- e) A vezetőképző táborainkon való részvételnek már az ötvenes évek óta előfeltétele, hogy a jelölt magyarságismeretből levizsgáljon. Eddigi magyarságismereti rendszerünket ez év végére lényegesen korszerűsítjük. Tananyagunkat (magyar nyelv, történelem, földrajz/néprajz, irodalom) három szinten dolgozzuk ki: őrvezetők, segédvezetők és cserkészvezetők számára. Az első szint tömören átfogó ismeretei a további szinteken fokozatosan bővülnek és mélyülnek. Minden szinten lesznek kérdések ill. feladatok és az anyagot bőven ellátjuk illusztrációkkal, térképekkel. A földrajz/néprajz anyaghoz videókat csatolunk. Ahhoz, hogy a magyar történelmet bele tudják helyezni a világtörténelembe, időgrafikont mellékelünk, amelyen a magyar történelem eseményei mellett feltüntetjük a külföldön élő fiatalok által ismert történelmi eseményeket, mint pl. Amerika felfedezése, a brazil szabadság kikiáltása és egyéb nemzeti dátumai azon országoknak, ahol csapataink vannak. A vezetőképző táborokon való részvétel előfeltételeként a cserkésznek le kell vizsgáznia a megfelelő szintű tananyagból. Így módon, mire a cserkész tisztképzésre megy, már három szinten megtanulta az anyagot.
- f) Tananyagunkat természetesen a magyar iskolák rendelkezésére állítjuk. Ahol csapataink vannak, ott sok esetben cserkészek vezetnek a magyar iskolákat és a vezetőképző táborokra készülöket követelményeink figyelembevételével készítik elő. Igen fontos a magyar iskolák és a cserkészlet szoros együttműködése! De mindennek felett fontos a szülők szerepe: a cserkészlet és a magyar iskolák csak kiegészítő munkát végezhetnek; ha a szülők nem szorgalmazzák az otthoni magyar beszédet, a magyarságismeret elsajátítását és a

magyar nemzetéhez tartozás érzését, akkor a cserkészlet és az iskolák nagyon keveset tehetnek.

- g) Mikor vezetőképző táborainkról beszámoltam, három táborot nem említettem: a Dobó István, Zrínyi Miklós és Corvina táborokat. Ezek ugyanis előkészítő táborok a tulajdonképpeni vezetőképző táborokra és elsősorban a magyar nyelvi- és kultúrismeretek ápolása érdekében vezettük be őket. A Dobó tábor anyaga 50%-ban magyar nyelv, 50%-ban pedig gyakorlati cserkészismeretek. Előkészítő az 1-2 évvel később elvégzendő örsvezetői táborra. Hasonló a Zrínyi tábor, 16 éven felettieknek, akik később majd segédtiszti kiképzést fognak kapni: 10 nap nyelv és magyarságismeret, vegyítve haladó szintű és kemény táborozást igénylő gyakorlati cserkészlettel. Mielőtt pedig tisztképző táborba menne, a cserkész elvégzi a Corvina táborát. Itt a jelöltek általában egyetemisták vagy már egyetemi végzettségűek. A táborban részletesen foglalkoznak a magyar kultúra kimagasló alkotásaival: elolvassák, videón megnézik és megbeszélik Az ember tragédiáját, foglalkoznak lírai és leíró költeményekkel, novellákkal, képzőművészettel (festéssel, szobrászattal, építéssel), zenei téren megismerkednek a 16. század lantosaitól kezdve a magyar reneszánsz és később Liszt, Erkel, Kodály és Bartók műveivel. A tábor 10 napja alatt ezzel töltött 82 óra meghaladja egy átlag egyetemi szemeszter tanóráit.
- h) Magyar nyelvórákat dolgoztunk ki, teljes részletességgel, minden korosztály számára. Ezeket sikeresen kipróbáltuk a központi vezetőképző táborban, ahol napi egy órát szántunk magyar nyelvtanulásra, s ezután szétküldtük csapatainknak, hogy csapattáboraikban használják.

Cserkészeink magyar nyelvismerete helyenként változik. Európában alig van ezen a téren nehézség, amiben Magyarország közelsége fontos szerepet játszik. Egyes helyeken, ahol kisebb, elszigetelt magyar közösségek élnek, nehezebb a helyzet. De megfigyelésünk szerint az elmúlt néhány év alatt általában nem volt hanyatlás, sőt mondhatnám, hogy bizonyos javulást is láttunk. Akadályversenyein, táborain, amikor az esti közös táborüzenet megkezdésére várnak az egybegyűlt cserkészek, amikor még nem vezetett program folyik hanem csak ülnek a földön és egymás közt beszélgetnek, a félhomályban észrevétlenül járok közöttük és figyelek. 85-90 százalékban magyarul folyik a beszéd. Ezt a szintet igyekszünk tartani, tovább javítani kezdeményezéseinkkel, munkánkkal.

2. Távolságok áthidalása

Mikor a háború után megindult a magyar cserkészlet külföldön, a vezetők mind ismerték egymást, sokan még magyarországi cserkészmunkájuk korából. Ez a személyes ismeretség, barátság szoros összetartó kapocsként működött még később is, amikor kivándoroltak a világ négy sarkába és ott csapatokat alapítottak. Mára már nagyrészt egy új, fiatal gárda vette át a vezetést. Ám ma is olyan fontos, mint annak idején, hogy a személyes ismeretség és bizalom áthidalja a tengertüli távolságokat és összetartsa szövetségünket. Ez sok utazással és csereprogrammal jár. Néhány példa:

- a) Minthogy a tisztképző táborokat központilag, Fillmoreban tartjuk, a világ minden tájáról érkezett jelölteket, jövődöbéli csapatparancsnokainkat, együtt képezzük, és a 10 napos tábor alatt baráti kapcsolatok alakulnak ki.
- b) A kerületek vezetőképző táborain más kerületekből is vannak résztvevők, általában mint kiképzők, de néha mint jelöltek.
- c) Az Intézöbizottságban minden kerület képviselve van, a kerület létszámának arányában. Évente 4-5 intézöbizottsági gyűlést tartunk, melyen a távoléll tagok is kötelesek legalább évente egyszer személyesen résztvenni. Év elején két napos gyűlést tartunk, amikor a kerületi ill. körzeti parancsnokok is hivatalosak és beszámolnak az elmúlt év eredményeiről

és jövő évi terveikről. Megjegyzendő, hogy ezeknek az utazásoknak többségét maguk a résztvevők fizetik, egyes esetekben a központi pénztár részleges fedezésével.

- d) Minden ötödik évben, a vezetőképző táborok helyett, kerületi és központi jubileumi táborokat rendezünk. Ezek a KMCSSZ nagy, élménydús seregszemléi. 2000-ben közel 900 cserkész lesz az Észak-Amerikában rendezendő központi jubileumi táboron, de európai, dél-amerikai és ausztráliai kerületeink is rendeznek jubileumi táborokat. A világ annyi táján működő magyar cserkészszervezetek közötti kapcsolat, testvéri érzés és összetartás ápolása érdekében komoly, anyagilag is jelentős elhatározásra jutottunk: a jövő évi központi jubileumi táborra, az észak-amerikai cserkészeken kívül, minden kerületből – tehát Európából, Dél-Amerikából és Ausztráliából – egy-egy fiú- és leánycserkész örsöt hozunk, és úgyszintén meghívunk egy fiú és egy leányörsöt minden kárpát-medencei szövetségből, tehát Magyarországról, Erdélyből, Szlovákiából, Kárpátaljáról és a Vajdaságból. Nemzetalapításunk 1000. évfordulója alkalmából a tábor Szent István korát fogja feleleveníteni. Azzal, hogy a mozgalmas 10 napot együtt élhetik végig a világ minden tájáról összejött fiatalok, különös értelmet szeretnénk adni az évfordulónak és maradandó élményt akarunk nyújtani cserkészeinknek.
- e) Nagy összetartó erő az Internet és a villámposta. Mindkettő használata elterjedt a Szövetségben. A mindennapi kommunikáció már nagyrészt villámpostán folyik. Van központi honlapunk és már több csapatnak van saját honlapja. Jó példa a már említett örsvezetői magyarországi körút: minden nap más résztvevő írt az aznapi eseményekről rövid összefoglalót, ez rákerült az Internetre és ily módon lépésről-lépésre követni lehetett útjukat, élményeiket.

Ahogy múlnak az évek, egyre találékonyabb, egyre több lépést kell tennünk annak érdekében, hogy szétszórt nemzetünk, szétszórt cserkészeink között áthidaljuk a hatalmas távolságokat és megőrizzük összetartozásunk érzését, tudatát.

3. Együttműködés a Kárpát-medence magyar cserkészeteivel

Négy évtizeden keresztül, miután Magyarországon és általában a vasfüggöny mögött betiltották a cserkészmozgalmat, magunkra voltunk hagyva, mint a magyar cserkészlet lángjának egyetlen őrzői. S bár nem igen mertünk benne hinni, titkon azt reméltük, hogy valamikor, talán még életünk folyamán, megfordul a kerék és visszaadhatjuk a lángot rendeltetésének helyére, a Kárpát-medencébe.

Az 1989-90-es eseményeknek, a megszállók kivonulásának, Magyarországon a nemzeti önrendelkezés visszaállításának, egy demokratikus államrendszer beindításának fontosságát itt nem kell ecsetelnem. Jelen gondolatmenetünk szempontjából elsősorban az a lényeges, hogy mind Magyarországon, mind az elszakadt területeken újjáindulhatott a cserkészlet. A cserkészletre pedig nagy szükség van, nagy feladat vár. A több, mint negyven éves torz erkölcsi és nemzeti nevelés után egy olyan generációt kell felnevelni, amely képes egy egészséges szellemű, életképes országot felépíteni. A cserkészlet értékrendszere, nevelési célkitűzései és módszertana erre felettébb alkalmasak. Az elszakadt területeken pedig a cserkészlet válhat az egyik lényeges nemzetfenntartó eszközzé.

Így hát a váratlan bekövetkezett és megadatott nekünk, hogy segíthessünk a cserkészszemély visszaültetésében. Rögtön az első években több, mint 250 vezetőt képeztünk ki, részben Észak-Amerikában és Nyugat-Európában, részben az új, Budapest mellett fekvő cserkészparkban, egy esetben pedig Szlovákiában. A Kárpát-medence minden országából jöttek jelöltek. 40 év alatt kidolgozott próbarendszerünket, könyveinket az újonnan alakult magyar Cserkészszövetségek rendelkezésére állítottuk. Ahol legnagyobb volt a szükség – főleg a Magyarország határain kívül eső vidékeken – felszereléssel és anyagiakkal segítettünk.

Mindeddig tudatosan kerültem nevek, személyek említését, hiszen az évek folyamán sok kimagasló vezető építette, irányította Cserkészszövetségünket. De nem tehetem meg, hogy beszámolóm eme pontján ne emlékezzem meg Bodnár Gáborról, aki közel öt évtizedes munkájával nem csak lehetővé tette a cserkészszeme lángjának megőrzését, de az első lehető pillanatban mindent megtett annak érdekében, hogy segítsünk a Kárpát-medence cserkészetének ujjáindulásában. Gr.Teleki Pál és Sík Sándor mellett most már Bodnár Gábor foglalja el a harmadik helyet a magyar cserkészeti történelmének nagyjai között.

A cserkészeti hamar kivirágzott, szerte a Kárpát-medencében. A háború előtt kifejlődött erős gyökerek nem haltak ki a negyven év alatt és a várva-várt tavasz hatására újra megteltek erővel. Magyarországon ma már több, mint 400 csapatot tartanak nyilván, az erdélyi csapatok száma is meghaladta már a százat, felvidéken is erős a cserkészszövetség. Kárpátalján, nagy nehézségek közepette, de odaadó, áldozatkész munkával folyik a magyar cserkészeti. A Vajdaságban is megindult, a nálunk kiképzést nyert szövetségi elnökükkel már meg is volt beszélve, hogy ott tartunk egy vezetőképző tábort, amikor a kosovói harcok közbejöttek.

Együttműködésünk a kárpát-medencei magyar cserkészszövetségekkel most már kétirányú. Ahol tudunk, továbbra is segítünk. Két éve kiadott, második leánycserkészkönyvünből 900 példányt adtunk az ottani csapatoknak. Egy számunkra nem túl nagy összeggel, de számukra igen kritikus pillanatban segítettük a Szlovákiai Magyar Cserkészszövetséget központi székházuk megszerzésében. Szeretettel fogadunk jelölteket akik, saját vezetőségük egyetértésével, részt akarnak venni európai és észak-amerikai vezetőképző táborainkon. De ugyanakkor egyre többet is kapunk. A már említett őrsvetők körút Magyarországon, a találkozás ottani cserkészcsapatokkal, az ottani vezetők nagy segítsége a programok, elsősorban a cserkész-jellegű programok létrehozásában lehetővé tették, hogy felnövő vezetőgárdánknak, legfogékonyabb életkorukban olyan magyarságművelést adjunk, amely lelki táplálékul fog szolgálni eljövendő munkájukban. Európai csapataink táborozása Magyarországon és a határon túli vidékeken, a kapcsolatok az ottani magyar cserkészekkel, éltető, erősítő hatással van fiataljainkra. Talán legkimagaslóbb példa az ez év elején Chilében megtartott cserkész világtalálkozó ("jamboree"), ahol a magyar küldöttség magyarországi és külföldi cserkészekből állt, közel fele-fele arányban, akik karöltve képviselték az egyetemes magyar nemzetet.

Ezt a kétirányú viszonyt, igazi cserkésztestvéri együttműködést akarjuk folytatni, egyre inkább kiépíteni. Számunkra – mint ahogy az egész külföldi magyarság számára is – a minél további fennmaradás egyetlen útja, hogy gyökereinket kinyújtsuk a Kárpát-medence felé és onnan szívjuk az éltető erőt. Ha nem kapcsolódunk bele a nemzet vérkeringésébe, elsorvadunk, vagy vadhajtássá válunk. De a fennmaradás, túlélés nem lehet öncél, csak előfeltétel. A külföldi magyarságnak csak addig van igazi létjogosultsága, amíg segíteni tud a Kárpát-medencében élő magyarság felvirágzásában, megerősödésében, amíg szolgálni tudja az összmagyarság érdekeit. Ezt a szolgálatot vállaltuk eddig is, és ezt akarjuk a jövőben is vállalni.

1999. augusztus

Farkas Tamás

Magyar cserkészeink a világ végén

A múlt év végén 160 ország mindenféle bőrszínű, többféle vallást gyakorló, különböző anyanyelvvel és szokásokkal bíró 30 ezer képviselője gyűlt össze Chilében 10 napra. Ott, "ahol a föld véget ér". Már ha Chile neve valóban az ajmara nyelv ilyen jelentésű szavából származik... A jamboree, a cserkészek négyévenkénti nagy találkozója ezúttal is, a "világ végén" is igazi világtábor volt.

Utazás és ami még a jamboree előtt történt

Az anyaországból 29 fővel indultunk, dél-amerikai magyar cserkésztestvéreink - Brazíliából, Argentínából és Venezuelából - 26 résztvevővel érkeztek. A jamboree óriási táborában tehát ötvenöt magyar cserkész alkotta a magyar kontingenst. A 29 magyarországi és 26 nyugati magyar fiatal a világjamboree-k történetében először egy csapatot alkotva képviselhette a magyarokat a világ színe előtt. A mi számunkra tehát az egyebeken túl egy "összmagyar jamboree"-t is jelentett ez a világtalálkozó.

Eredeti terveink szerint mi, magyarországiak először Buenos Airesbe repültünk volna, hogy a jamboree előtt néhány napot együtt tölthessük ott azokkal a kinti magyarokkal, akikkel - néhány vezetőjüket leszámítva - még csak fényképről és önéletrajzokból ismerhettük egymást. Terveink teljesen összeomlottak azonban akkor, amikor október közepén értesítést kaptunk a légitársaságtól, amelynél a helyfoglalásokat tettük, hogy az adott járatot törölték, tehát más lehetőséget kell keresnünk. Ennek eredménye lett az, hogy az anyaországi 29 cserkész végül 3 csoportban és egyenesen Chilébe érkezett, és dél-amerikai magyar társaival végül csak a táborhelyen találkozhatott.

Mi, magyarországiak már kinn töltöttük a Karácsonyt. Legnagyobb csoportunk - igazodva a repülőjáratok lehetőségeihez - még napokkal korábban indult el itthonról; a saját holmik mellett a közös felszerelés jó részét (magyar kiállítás, sátrak, könyvek stb.) is jobb híján (azaz a biztosabb és olcsóbb szállítás miatt) saját csomagjaként vitte. Hosszú és némi izgalmakat is rejtő utazás során (nehogy elhagyjunk valamit a sok átszállás során) előbb vonattal Bécsbe majd Düsseldorfba, onnan pedig New Yorkon át érkeztünk meg Santiagoba. Mindenütt több órát kellett várakoznunk, de azt városnézéssel töltöttük el. A legnagyobb élményt persze New York jelentette, ahol a Külföldi Magyar Cserkészszövetség vezetői vártak már minket, és a kényszerűen ott töltendő időből rövid, de nagyszerű városnézést varázsoltak a számunkra.

Santiago repülőterén nyári hőség, pálmák és a chilei magyar konzul várt minket, aki segített úrrá lenni a helyben adódott különféle nehézségeken. Busszal a chilei cserkészszövetség egy közeli cserkészparkjába szállítottak minket, ahol a jamboree előtti néhány napot töltöttük el azután. Innen indultunk azután kisebb útjainkra, amelyek során Santiago és a környék nevezetesebb helyeit kerestük fel. Két helyen is, teljesen véletlenül összeakadtunk olyan chileiekkel, akik életük nagy részét Magyarországon töltötték, és nagy szeretettel emlékeztek vissza hazánkra. Egyikük még Székesfehérvárról gyerekkori ismerőst is talált közöttünk... A jamboree-nak helyet adó VI. Régió székvárosában (Chile 12 közigazgatási régióra van felosztva), Rancaguában a régió napilapjának szerkesztőségébe is behívtak; és látogatásunknak féloldalas újságcikk lett az eredménye.

December 24-ére érkeztek meg a többiek. Délelőtt még mostunk, rendet raktunk és strandoltunk a cserkészpark nyitott medencéjének szélén, délután pedig már a karácsonyfát díszítettük a még otthonról hozott, jórészt saját készítésű díszekkel. Este 10-re mentünk be teljes díszegyenruhában a közeli városka templomába - akkor volt az éjféle mise. Spanyolul nem beszélő cserkészeink - azaz csaknem mindannyian - is megértettek annyit a prédikációból,

hogy a jamboree-t többször emlegeti a pap. Itt egyébként a helyi tévé vonult ki felvenni a magyar cserkészeket. A saját karácsonyunkra csak ezután került sor, már a táborhelyen, saját karácsonyfánk alatt, itthoni szokások szerint. Következő nap még eljutottunk az óceán partjára, fürödtünk a hideg és sós vízben, de este már csomagolni kezdtünk, és következő nap végre buszra szálltunk, hogy megérkezhessünk Pícarquínba, igazi célunkhoz: a világjamboree-ra.

A számunkra kijelölt altáborhelyre érkezve már magyar zászló fogadott minket. A braziliai magyarok már hajnalban megérkeztek, egy órán belül pedig megjöttek az argentinok is, egyetlen venezuelai magyar cserkészünkkel együtt. Elkezdődhetett hát a magyar táborhely felépítése, a kontingens regisztrálása - mindkettő elhúzódott még egy jódarabig -, a nemzetközi tábortörzsbe jelentkezett fiatal vezetőink pedig még visszaszálltak a buszra, hogy megkeressék majdani munkahelyüket. Ők heten ugyanis azért fizették ki a rájuk háruló költségeket, hogy különféle feladatköröket ellátva napi munkájukkal segítsék a jamboree életét.

Világtábor Chile közepén

A első latin-amerikai világjamboree helyszíne a chilei fővárosától, Santiagótól mintegy 60 km távolságra feküdt. A tábor főkapuján belül az utat a résztvevő országok zászlói szegélyezték. Egyenesen tovább haladva a tábor szíve felé két sorban az elmúlt világjamboree-k zászlóit lobogtatta a szél, jobboldalt a negyedik zászlórúdon az 1933-as világjamboree fehér csodaszarvasával. Az egykor Gödöllőn megrendezett világtábor emléke köszönt ránk vissza később, az egykori jamboree-król készült kiállításon is, ahol több emléket láthattuk kiállítva Magyarország jamboree-jának, mint amennyit nekünk lehetőségünk volt bemutatni a kis magyar kiállításon. Világjamboree-t - Afrika kivételével - minden kontinensen rendeztek már, de 15 ország van összesen, amely házigazdája volt egy ilyen találkozóknak, Európa ezen felén pedig Magyarország az egyetlen.

Együtt építeni a békét – ez volt az évszázad utolsó világjamboree-jának a jelmondata. Egy ilyen jelmondat, tudom, magyarok számára talán rossz emlékeket idéz, de bele kell gondolnunk abba, hogy valójában mit jelent ez a mondat. Hogy egy példával érzékeltessem: akkor, amikor Nagy-Britannia atrocitásokról tartva bezárta chilei külképviseleteit és minden állampolgárát hivatalos úton óva intette attól, hogy Chilébe utazzon (ekkoriban zajlott a Pinochet-ügy), kétezer angol, walesi, skót és észak-írországi cserkész élvezte zavartalanul a chilei cserkészek vendégszeretetét.

A tábor szervezetileg három falura, ezek pedig 8-8 altáborra oszlottak, amelyek ősi amerikai törzsek nevét viselték, többek között ebben is reprezentálva a latin-amerikai hagyományokat. Külön altáborban lakott az egyes kontingensek vezetősége, továbbá a szintén cserkészekből álló, hétezer fős nemzetközi tábortörzs is - köztük a mi hét magyarunkkal. A tábor közepén volt a nagy aréna, ahol az össztábori nagy események (megnyitó, újévi és záróünnepség) zajlottak; az aréna körül pedig azok a helyszínek, ahol a tábor programjainak jelentős része zajlott. A tábori élet (a programokon való részvétel, a főzés stb.) alapegysége - ahogyan az alapvető a cserkészletben - az órs volt.

A táborváros élete

A jamboree hivatalos megnyitója a Chilei Köztársaság elnökének jelenlétében zajlott le 1998. december 28-án. A következő napon pedig megkezdődtek a jamboree programjai.

A világtábor lakóinak élete jelentős részben a jamboree ún. programmoduljain való részvétellel telt el. Ezek keretében megismerkedhettek a tábor környékének világával is: az ott folyó termeléssel (ipari vagy mezőgazdasági üzemek meglátogatásával), egy portya során (kinnavalással az Andokban) a természet szépségeivel, más alkalommal pedig egy kicsit a helyi társadalommal is, aminek bizonyos helyben szükséges munkák elvégzésével (iskola kifestése,

futballpálya rendberakása stb.) a segítségére is lehettek. Mindezek mellett volt persze olyan nap is, amelyen akadályversenyek és játékok zajlottak.

Sok lehetőséget kínált a tábor szűkebb területe is. Ott voltak a nemzeti kiállítások, köztük a Magyarországot, múltunkat, hagyományainkat, kultúránkat, cserkészünket 5x5 négyzetméteren bemutató kiállítással: tablók, képek, kisebb tárgyak; a háttérben magyar zeneszerzők művei vagy még gyakrabban magyar népzene szólt. Hogy hányan látogattak meg itt minket, nem tudjuk megmondani, vendégkönyveinkben mindenestre ezres nagyságrendben olvashatók vendégeink bejegyzései). A betérő érdeklődőket egy egyszerű, ötkérdéses teszt kitöltésére kértük meg (pl. hol fekszik Magyarország, milyen színű a zászlaja stb.), ennek sikeres teljesítését igazoltuk a magyar kontingens hivatalos pecsétjével.

A szabadtéri színpadokon is sokszor zajlott a műsor, félórás folklórműsort tartottunk itt is, de magyar népzene a tábori rádió munkatársai is kértek tőlünk. Emellett sokféle más lehetőség (pl. amatőrrádió-állomás és internetsátor egyaránt) kínálkozott. A jamboree-n résztvevő világvallások és nagy felekezetek egymás közelében, de a mindennapok forgatagától távolabb kaptak helyet; s a cserkészek – ha teljesíteni akarták a jamboree elvárásait – két, a sajátjukétól eltérő vallással is megismerkedtek.

Sok program zajlott az altáborokban is. A többi altáborlakó megvendégelése nemzeti ételekkel – ahol a magyar gulyásleves és pörkölt nagy népszerűségnek örvendett –, tábortűz – részben nagyszerű magyar játékvezetéssel –, altábori versenyek – ahol egyik őrünk második helyezett lett – stb. Altáborban és altáboron kívül pedig mindenfelé zajlott a jamboree legjellemzőbb programja: az ismerkedés, barátkozás.

A jamboree legsokatmondóbb területe mégis az ún. GDV (magyarul: A Világméretű Fejlődés Faluja) volt, amely több száz különféle elfoglaltságot kínált. Itt a tudomány és technika érdekességei, a természet és a környezetvédelem kérdései, valamint a helyi hagyományok mellett a különböző embercsoportok közötti megértés és béke jelentésével és jelentőségével ismerkedhettek a világ cserkészei. A Cserkész Világszövetség és egyes országok cserkészmozgalmai mellett az ENSZ (UNICEF, UNESCO, ILO, FAO) és más világszervezetek (Nemzetközi Vöröskereszt, Amnesty International stb.) is több bemutatóval és foglalkozással vettek részt a megvalósításban. Svájci cserkészek a gyalogsági taposóaknak ellen, kanadaiak faültetési programja, német és bolíviai cserkészek szociális együttműködése, costa rica-iak a teknőstojások védelmében, küzdelem a kulturális értékek megőrzéséért vagy a lepra ellen – mind arra hívták fel a résztvevők figyelmét, hogy mi mindent lehet, sőt kell tenni ezen a Földön, hogy mindez a mi felelősségünk is, és hogy még szinte gyerekként is tudunk cselekedni. A cserkészlet ugyanis szerte a világon olyan teljes értékű embereket, a szó legszebb értelmében jó polgárokat akar nevelni, akik egyénként és a helyi, nemzeti és egyúttal a nemzetközi közösségek tagjaiként is megállják a helyüket és kötelességet is vállalnak másokért, szűkebb és tágabb környezetükért.

Amíg a tábor tizenéves résztvevői az ő kedvük szerint megtervezett életet élték, addig a jamboree-nak volt egy másik szintje is, amelynek ugyanúgy megvoltak a maga programjai. Ahogyan a táborban lakó cserkészek a maguk módján ismerkedhettek a világcserekészlet és más világszervezetek nagyszabású programjaival, úgy a cserkészmozgalom, az egyes delegációk vezetősége és a sajtó képviselői kisebb konferenciákon kaphattak információkat és eligazítást az ENSZ egyes szervezeteinek vagy a chilei nevelésügyi minisztériumnak és a cserkészletnek az együttműködéséről, vagy most már szervezői szinten azokról a nagyszabású projectekről, amelyek egy-egy kis szeletével a cserkészek a GDV területén találkozhattak.

Mi, a magyarok

Mi, az anyaországi és a dél-amerikai magyar vezetők a felkészülés során is megosztottuk egymással a feladatokat. Sokféle egyeztetést igényelt ez, de így lett pl.

lehetséges az, hogy magyarországi és braziliai magyar cserkészek egy, itthon összeállított tánckoreográfiában táncoltak, dél-amerikai magyar néptáncgyűttesek ruháiban, a lányok hajában magyar pántlikával. Nem állíthatnám persze, hogy nem voltak kisebb vagy nagyobb zökkenői ennek az együtt táborozásnak. Érezte magát az, hogy végül is nem találkozhattunk, nem ismerkedhettünk össze már a tábor előtt. Kevésbé ismerve egymást, a különböző megszokásokat, és hozzávéve még ehhez a jamboree-s szervezésben többször mutakozó fennakadásokat és hiányosságokat, kissé nehéz volt együtt mozgatni, vezetni a magyar kontingenst. "Bár néha igen nehéz feladatnak tűnt, nagyon is megérte" – írta nekünk a dél-amerikai magyarok vezetője a hazaérkezés után. Mindkét fél sokat köszönhetne a másiknak: a magyar jamboree részvétel közös munkánk eredménye volt.

A jamboree-n találkoztunk a "mi nyugati magyarjainkon" kívül a legkülönbözőbb országok kontingenseiben is magyar származású cserkészekkel - Mexikótól Svájcra vagy Ausztrián át Ausztráliáig - , de olyan külföldiekkel is, akik szeretettel emlékeztek egykori, Magyarországról az ő hazájába szakadt cserkészvezetőjükre, vagy legalább emigráns magyar barátaikra.

Jamboree után, hazaérkezés előtt

A jamboree színes forgatagában gyorsan elszaladt az a tíz nap. 1999. január 5-én este, a zárőnnepségre indulva hihetetlennek látszott, hogy már vége a jamboree-nak, hiszen még alig kezdődött el. Az aréna színpadán még egyszer ott lobogtak az egykori világjamboree-k zászlói, köztük a gödöllőivel, egy cserkészkalapos-árványhajás magyar cserkész kezében. A következő napon viszont már mindenki bontani, csomagolni kezdett. Valóban véget ért a jamboree.

Egyik csoportunk már ezen a napon reggel elhagyta a tábor területét. Egy napjuk maradt még így megnézni a chilei fővárost. Éjszaka a magyar nagykövetségen alhattak, reggel pedig már indultak is a repülőtérre - hazafelé. A csapat legnagyobb része - a dél-amerikaiak és a hazaiak többsége eközben lebontotta és összecsomagolta a magyar altábort és a kiállítást, s utána való délelőtt indult Santiagoba. A santiagoi kis magyar kolóniának köszönhetően helyet kaptunk a hatalmas városi parkban, és a mosakodási lehetőség a szemben lévő katolikus iskolában is meg lett oldva számunkra. A jamboree előtti városnézés idején még kimaradt látnivalók kerültek most sorra, köztük a Magyarországi Szent Istvánról elnevezett parkocská, ahol a helyi magyarok megemlékezni szoktak összegyűlni a Mindszenty bíboros emlékét őrző kő mellett. Ki gondolná emellett, hogy Chile fővárosában két Budapest nevű utca is van, vagy azt, hogy a város egyik nevezetes hegyének oldalában álló kis kápolnában ismét valami szívdobogtatóra akadhat: a főoltár mögött, az apszis falára festett hat jeles szent egyike Szent Erzsébet, ölében a rózsákkal...

Utolsó este kis "tábortűzet" rendeztünk. Igaz, végül tűzet nem gyújtottunk, de az este hangulata a magyar cserkésztábortűzekét idézte. Velünk voltak itt új, chilei barátaink: a konzul úr és a helyi kis magyar kolónia tagjai, a Magyarországon felnőtt Alberto és a chilei cserkészszövetségtől még megérkezésünkkor kísérőnkül rendelt Matthias. A helyi magyarok hozták gyerekeiket, unokáikat, akik viszont már alig beszélnek magyarul. Hiába: kicsi a kolónia - soha nem is volt nagy - , utánpótlása nincs, elköltözéssel és kihalással fogynak. Sokat énekeltünk, bemutattuk azokat a táncokat, amikkel a jamboree-ra készültünk, sőt, néhány egyszerűbb táncba közösen vágtunk bele. Felváltva kezdtük a népdalokat, és csaknem mindnyájan énekeltük. Néhol többféle volt a tempó vagy különböző dallamváltozatok kerültek elő, de ugyanazok a magyar népdalok voltak, és több hangon is együtt, közösen szóltak. A "tábortűz" a késő estébe nyúlt. Mikor végleg elbúcsúztunk egymástól, sok mindenért kellett köszönetet mondanunk.

Következő nap azután mi, cserkészek is elváltunk egymástól. Még hajnalban indultak az argentínok, délelőtt a brazílok, délután pedig a magyarországiak (annak a két fiúnak a kivételével, akiknek néhány nappal későbbre szólt a repülőjegyük). Mint utóbb hallottuk, a Brazíliába menő társaságnak akadtak még némi gondjai a repülőtéren, de végül rendben hazaértek. Mi, a tizenkilenc magyarországi pedig először ismét New Jerseybe indultunk.

Magyarok közt az Egyesült Államokban

Egy nap sem volt, amit ott tölthettünk New Brunswickban, de mindnyájunk számára emlékezetes maradt. Korareggel érkeztünk, s külföldi magyar cserkésztestvéreink ismét a repülőtéren vártak. Vasárnap lévén, együtt mentünk szentmisére - New Brunswickban lévén pedig a Szent László templomba. A templom üvegablakai, feliratai, a szertartás nyelve egyaránt magyar. Mellette áll Mindszenty bíboros szobra, szemben vele a Budapest és a Chardas étterem, a sarkon túl a magyar óvoda. A közeli Teleki Pál Cserkészházban még zajlott a Kodály-hétvége: az amerikai magyar cserkészek népi kultúrát, magyar hagyományokat ápoló hagyományos rendezvénye. Ízelítőt kaphattunk az itteni magyar cserkészlet munkájából, és mi is beszámolhattunk arról, hogy milyen is volt az a jamboree. Első interjúnkat is itt adtuk, a helyi magyar rádió számára. Még épphogy benézhattunk a helyi magyar gyűjteménybe (könyvtár, kiállítás, magyarországi képeslapok, videokazetták, könyvek), és már sietve vittek vissza a repülőtérré. Véglegesen búcsút kellett mondanunk az Újvilágnak és ott élő magyar barátainknak.

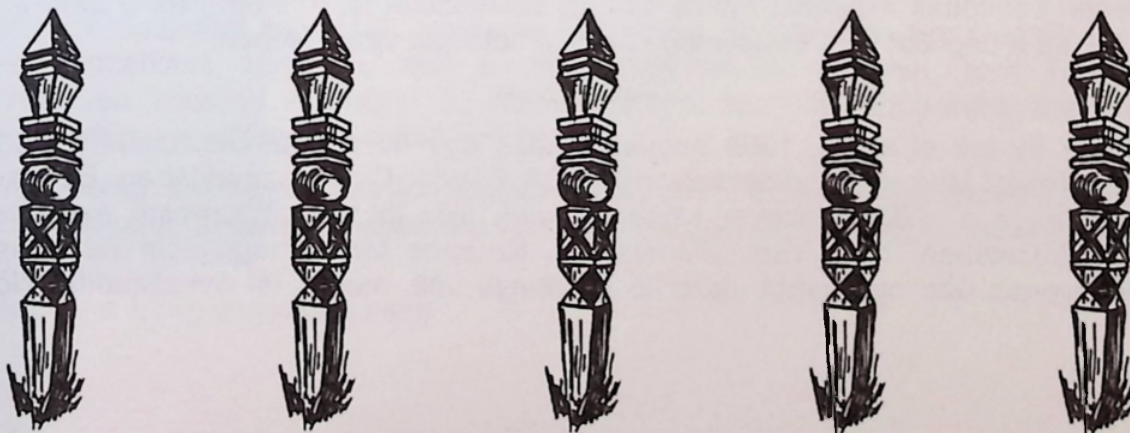
A visszaút ugyanolyan hosszadalmas és bonyolult volt, mint idefelé, most azonban jórészt végigaludtuk. Éjszaka érkeztünk Budapestre, ahol szülők, testvérek, barátok, cserkésztestvéreink vártak.

Ezzel még semmi nem ért véget

A magyar jamboree részvétel sokkal többet jelent, mint a kinn töltött néhány hetet. Jelenti azt a hosszú időszakot is, amelyben igyekeztünk megtervezni és előteremteni a magyar részvétel feltételeit, a jamboree-t követően pedig az élmények és tapasztalatok összegzését és átadását. Még az élménybeszámolók és a jamboree album szerkesztésének idejét éljük, de a vezetőséggel és a kontingens tagjaival végiggondoltuk már a magyar csapat teljes felkészülését és kinti szereplését: mi volt jó, mi volt kevésbé az. Hogyan lett volna jobb, illetve pontosabban: hogyan lesz ez még jobb. Az elejétől azzal a tudattal dolgoztunk, hogy a chilei jamboree-ra való felkészüléssel egyúttal a következő jamboree kontingens munkáját is elő kell készítenünk. 2002 végén - 2003 elején ugyanis Thaiföldön újra összegyűlnek a világ cserkészei. A 20. Világjamboree-n pedig egy sokkal nagyobb létszámú és még felkészültebb magyar csapattal szeretnénk megjelenni. Ahhoz azonban még sok, nagyon sok munkára van szükség, és a tervezést már most el kell kezdeni. Jó munkát! - hangzik a hagyományos cserkészköszöntés.

Szükségünk is lesz rá.

(Farkas Tamás volt a Chilében résztvevő magyar kontingens parancsnoka)

Benkő Géza

CSERKÉSZZEMLEK : 1948 - 1999.

1948 tavaszán, a 132-es számú Csilléry Cserkészcsapat utolsó gyűlését tartotta, a Kálvária-térhez közel, egy józsefvárosi iskola udvarán, ahová már csak mint vendéget fogadtak be minket. Az eredetileg a Német-utcai polgári iskolának csapatát, az egyre növekvő kommunista nyomás kiszorította az állami iskola falai közül. Cserkészotthonunk berendezését, tábori felszerelést, sátrakat, amit az öregcserkészek munkája és a szülők áldozatkészsége hozott létre, a rendszer elkobozta és az úttörő mozgalomnak adta. Még a nevünket is meg kellett változtatni Rákóczi Ferencre, hogy megtűrjék létezésünket. A Kálvária-téri katolikus egyházközség befogadott ugyan bennünket, de külső gyakorlatokhoz már nem volt hely. Ezért kerültünk a közeli elemi iskola udvarába, hogy megtarthassuk utolsó csapatszemlénket.

Vezetőink már tudták szomorú sorakozónk célját de én, a 14 éves cserkész (akit még 7 éves koromban vitt be a nagybátyám kiscserkésznek) nem sejtettem, hogy életem egyik szomorú epizódját fogom átélni. Laci Bá, a 22 éves cserkésztsiszt elmagyarázta, hogy a cserkészmozgalom a mai napon, állami parancsra feloszlik és a jelenlévő úttörő vezetőnél jelentkezhetünk Úttörőnek, vagy pedig a tisztelendő úrnál jelentkezve tagjai lehetünk a katolikus ifjúsági szervezetnek, aminek Szívgyárda volt a neve.

Ezután a nagybátyám végigbicegett mankójával sorfalunk előtt és mindenki előtt tisztelegve, beszédte az őrsi zászlókat és cserkészjelvényeinket. Hajducsek László cserkésztsiszt három évvel előbb, Budapest ostrománál elvesztette jobblábát, amit egy sebesülés okozta vérmérgezés miatt, combtól le kellett amputálni. Felépülése után ugyanolyan lelkesen folytatta a cserkésztevényt, mint azelőtt. Lába elvesztése nem tudta megállítani a cserkésztevényt, amit végül is a kommunista parancs tiltott meg. Az Isten, a haza és az embertársak szeretetére nevelés nem fért össze az osztálygyűlölet tanával, tehát a cserkésztevényt mennie kellett Magyarországból. Sohasem felejttem el, ahogyan könnyes szemekkel mondta a dobozba szedett cserkészliliumok előtt : "Ne búsuljatok fiúk, fogunk mi még avatni ezekkel a jelvényekkel !"

Már az eligazítás elején megtudtuk, hogy aki úttörő akar lenni, az a helyén maradjon. Aki pedig szívgyárdistának akar jelentkezni, annak egy lépést előre kell lépni. Amikor a vezényszó elhangzott, az egész csapat egy-emberként lépett előre és ezáltal három-négy felekezet hívei jelentkeztek inkább a katolikus szívgyárda tagjai közé, mintsem hogy úttörökké váljanak. Habár az úttörő parancsnok új tagok nélkül, dühösen távozott, a szívgyárda mégsem lett hosszúéleti menedéke a volt cserkészeknek. A kommunisták rövidesen betiltottak mindenféle más ifjúsági szervezetet is, ami nem az ő befolyásuk alatt állt, és a papokat sem tűrték meg sokáig a fiatalság vezetésében.

--- o O o ---

Ötvenegy év telt el azóta. 1999 augusztusában egy másik cserkészszemlén vettem részt a Külföldi Magyar Cserkészszövetség, Sík Sándor Cserkészparkjában. Ez a szép találkozóhelye a külföldi magyar cserkészeknek már több mint harminc éve létezik Fillmore közelében, New York államban. A tíznapos tábor megnyitója és az első zászlófelvonás újra egy torkot elszorító élménnyé vált, mint a fél évszázaddal előbbi

emlékem, azzal a különbséggel, hogy most nem az elkeseredéstől, de örömtől lett könnyes a szemem.

Ez alkalommal a 40-felé közeledő, képzett cserkésztiszt fiammal, és a majdnem 10-ik évében lévő kiscserkész unokámmal vettem részt a táborban, amihez hasonlót fél évszázada nem láttam. Fiam vancouveri cserkész munkájáról tudtam és örültem neki, de Viktóriában lakva, nem sok alkalmam volt közelebből szemtanúja lenni tevékenységének. Nyugdíjba menetelem után egyre erősödött bennem az elhatározás, hogy amíg mozogni tudok és még el tudom viselni a sátorozás meg a földönfekvés kényelmetlenségeit, velük megyek egy nyári táborba. Nem is gondoltam, hogy a kellemes meglepetéseknek milyen sorozata vár rám.

Először is örömmel tapasztaltam, hogy 65-évémmel nem én vagyok a legidősebb, mert 68, 70, még 80-feletti cserkészt is találtam a vezetőség tagjai között, viszont a legfiatalabb kiscserkész azt hiszem 4-5 évesnél kezdődött. A világ minden részéből érkező 300 feletti létszámban, Amerika és Kanada mellett még Argentina, Brazília, Venezuela, Németország, Magyarország és más európai országokból is jöttek magyar cserkészek a találkozóra.

Öröm volt nézni a már másod- és harmad-generációs fiatalságot, ahogyan kicsit idegen kiejtéssel, de tiszta magyarsággal beszélték nyelvünket és "büntetést" fizettek, ha angol szót kevertek beszédükbe. Erre a célra magyar 1 és 2 forintos aprópénzük volt, amit a tábor elején kaptak és ezt jutalomként is fizették a nyelvoktató vezetők, ha valami feladatot jól oldottak meg. A fiam által vezetett "Zrínyi-tábor"-nak különösen kemény kiképző menetrendje volt. A reggel 7-órai ébresztőtől az esti 11-es takarodóig minden percüket hasznos munkával töltötték. A tíz napos táborozás alatt, a szokásos cserkész tudományokon kívül (sátorverés, főzés, térképolvasás, túlélési ismeretek) 40-órát tudtak fordítani a magyar-nyelv és irodalom, történelem és földrajzi tárgyakra is. Azonkívül az esti eszmecserén olyan témákat beszéltek meg -- magyarul -- (erkölcs, Istenhit, házasság, gyereknevelés, televízió) ami a 16-tól 20-éves fiatalokat érdekli ugyan, de a mai társadalomban vagy iskolákban nem kapnak rá megfelelő választ.

Ha egy mondatba próbálnám összefoglalni tíznapos élményeimet --- és ezt sokaknak elmeséltem már --- akkor csak következőket tudnám mondani : Ennyi sok jómodorú, illedelmes, tisztelettudó, pozitív hozzá-állású, vidám, segítőkész fiataalt még nem láttam egy helyen kanadai életem 42 éve alatt. Természetesen ez csak azért lehetséges, mert az őket vezető felnőttek is ilyen típusú emberekből állnak. Kezdve a 70 éves Főszakácsnéitől aki felnőtt gyerekei, menyei, unokái segítségével már húsz éve díjazás nélkül gondoskodik (kitűnő magyar konyhával) a tábor élelmezéséről. Vagy a Táborgondnok, aki szintén 65-év felett van és Ontarióból intézi a több mint száz acre-en fekvő, sok épületből álló tábor, rengeteg fenntartási problémáját. Sorolhatnám még a többi áldozatkész, hűséges, első és másod-generációs magyart, akik Teleki Pál szellemében kemény munkával és sok szeretettel akarnak "Emberebb embert, és magyarabb magyart" nevelni fiatalságunkból.

Amikor pedig a Magyarországon született nagypapa a tábornyitó zászlófelvonásnál együtt énekelte a kanadai fiával és amerikai unokájával, a magyar cserkészindulót, hogy :

"Fiúk fel a fejfel, a harsona zeng

Álljunk csatasorba vidáman ..." akkor eszembe jutottak Laci Bátyám szavai, amiket 1948-ban mondott. Talán nem pont azokkal a jelvényekkel amiket akkor tőlünk összeszedett, de valóban ugyanolyan jelvényekkel avatott magyar cserkészeket azóta is szerte a világban a Külföldi Magyar Cserkészszövetség, és ennek segítségével ma már Otthon is újra megindult a cserkészmunka.

--- o O o ---

Most pedig, mialatt Zoli fiam évi jelentését írja feletteseinek az 1999-es "Zrínyi-tábor" jó munkájáról, addig az apja is beszámolhat a 73-éves magyarországi nagybácsinak a három generáció sikeres együtt-táborozásáról. Megköszönöm Neki azt, hogyha a világ másik végén is, de a gyerekeim megmaradtak magyarnak. Ezt végül is, rajta keresztül a cserkészetnek köszönhetjük! --- Igazad volt Lacikám, mégiscsak avattunk azokkal a jelvényekkel! ---

BETEGEI SEGÍTSÉGÉT KÉRTE A SZEMÉSZ

Mint az életben számos nagy dolog, ez is egy aprósággal kezdődött: tíz évvel ezelőtt néhány magyar fiatal arra kérte Amerikában élő magyar ismerősét, hogy tengerentúli tanulmányaik számára szerezzen támogatást. E kezdeményezés olyan nagy sikerrel járt, hogy folyamánnyaként eddig 160 magyar fiatal jutott ki az Egyesült Államokba, s az utazást ma már a Steven Gerencsér Sch. P. Calasactius Alapítvány intézi. „Retinasebész vagyok: megnéztem kinek a szemét operáltam a buffalói egyetemen, s őket kerestem meg a támogatási kérelmemmel; az egyik magyar fiatalember pedig huszonnégy óra alatt százezer dollár értékű ösztöndíjat szedett össze.” — nyilatkozta lapunknak az alapítvány vezetője, Forgách Péter, az „amerikai ismerős”, akinek tevékenységét a napokban Pro Ecclesia Hungariae díjjal ismerte el a Magyar Katolikus Püspöki Kar.

„Van itt egy ország, amely most szabadult fel a kommunizmus igája lól, s a talpra állásban kellene segíteni” — ezzel az üzenettel kereste fel Forgách Péter az amerikai egyetemeket. Munkáját a véletlen is segítette: kórházában meghallotta, hogy az egyik munkatárs lelki segítségnyújtással foglalkozik — erre megkereste a tevékenységet szervező Margaret nővért, aki szívesen fogadott magyar hallgatókat is, így alakult ki a számos projekt egyike.

A sebészorvos 1956-ban, tízéves korában hagyta el családjával Magyarországot, s az Egyesült Államokban telepedtek le. Egyik testvére Pekingben egy japán ügyvédi iroda képviselőjét látja el, húga meg a Fehér Házban dolgozott a Reagan és Busch adminisztráció idején. Forgách Péter a haditengerészetnél volt állásban, amikor egy japán tiszt lányát szemsérüléssel kellett operálnia — egykori paciense ma a felesége. Négy gyermekük van, valamennyien kitűnően beszélnek magyarul, illetve japánul, kínaiul, angolul és németül. Japán felesége is megtanulta férje anyanyelvét, s így tevékenyen részt vesz az amerikai magyarok nemzettudatának erősítésében.

Szőnyi (Magyar Nemzet, 1999. július 13)

HIAZAMIENTEK

MSGR. HENKEY (HÖNIG) KÁROLY

Msgr. Henkey Károly, P.H. 1999 július 30-án a kanadai Hamiltonban életének 91., papságának 67. évében meghalt.

Henkey König Károly 1908 október 18.-án született Miskolcon és ugyanott érettségizett a miskolci Kir. Kat. Fráter György gimnáziumban 1926-ban. Utána az egri főegyházmegye papnövendékeként Szmrecsányi érsek úr Rómába küldte filozófiai és teológiai tanulmányokra a Collegium Germanicum Hungaricumba. A római Gergely egyetemen szerzett doktorátust 1929-ben fizozófiából, majd 1936-ban teológiából. 1932 október 30-án szentelte őt pappá Rómában a Germanicum kápolnájában Marchetti-Selvaggiani bíboros-érsek. Első szentmiséjét (primiciáját) november 1-jén mutatta be a római jezsuita Gesu templomban Loyolai Szt. Ignác sírjánál.

Pappi életének 67 évét főképpen hittan és teológia tanítással töltötte az elemi iskolától kezdve az egyetemi szintig. 1934-35-ben káplán volt Diósgyőr-Vasgyárban, 1935-37-ben hittanár Nagykállón, majd 1937-45 között Miskolcon a zárdában. 1941-42-ben tábori lelkészként Ukrajnában szolgált. 1945-47 években börtönbe zárták, utána 1948-ban nyugatra ment, ahol először Svájcban (1949), majd Angliában volt magyar lelkész (1950-53). Az 1953-54-es években plébános volt Yarnellben (Arizona, USA), majd 1954-55-ben hittanár Great Falls-on (Montana). 1955-61 között a Notre Dame egyetemen tanított teológiát, 1961-63-ban a Manhattan Collegeban (NY állam), 1963-77 között pedig a montreali Loyola Collegeban (Kanada). Innen ment nyugdíjba 1977-ben, amikor először is két évet Montreálban, majd másik két évet Torontóban töltött a Szt. Fülöp Oratóriumban. 1981 októberében a hamiltoni Szt. Erzsébet Otthonba költözött s attól kezdve haláláig ott élt, gondozva az ott lakó idős embereket papi szolgálatával. 1969-től a Máltai Rend konventuális káplánja, 1982-ben pedig pápai prelátussá nevezték ki.

Az elmúlt 18 évben Msgr. Henkey nyugodt és békés otthont talált a hamiltoni Szt. Erzsébet Otthonban, ahol élvezte a nővérek szeretetét és gondoskodását egészen haláláig.

Henkey atya még Magyarországon lett cserkészvezetőnek felavatva. Miskolcon Bodnár Gábor, elhunyt ügyvezető elnökünk, csapatparancsnoka volt. Nevéhez fűződik a KMCSSz Nagytanácsának a megállapítása és a New York-i Cserkészbál megszervezése. A Nagytanács tagja volt haláláig. Táborokon, konferenciákon, lelkigyakorlatokon ironikus humorával mélyen hatott a cserkészekre.

P. HITES KRISTÓF, O.S.B.

1913 augusztus 26.-án született Csicsón (mai Szlovákia). Gimnáziumi tanulmányait a komáromi bencéseknel végezte, majd belépett a pannonthalmi bencés rendbe. Teológiai licenciátust szerzett a prágai Károly egyetemen, majd a budapesti Pázmány Péter Tudományegyetemen magyar-latin szakos tanári képesítést szerzett. 1938-ban szentelte őt pappá Pannonthalmán Glattfelder Gyula csanádi püspök. Először a Soproni Bencés Gimnáziumban (1941-42), majd a Komáromi Bencés Gimnáziumban (1942-44) volt tanár. 1945-48 között illegális papi és missziós munkát végzett és magánoktatás keretében gondoskodott a komáromi magyar fiúkról.

Kristóf atya 1948-ban kényszerült elhagyni Magyarországot. Először Lestockban (Kanada) gondozta a magyarokat, majd középiskolai tanárként működött Clevelandban (Ohio, USA), Newarkban (NJ), és Royal Oakban (Michigan) 1951-57 között. 1957-ben hat bencés társával együtt megalapították a Woodside Priory-t Kaliforniában, bentlakásos iskolával, amelynek 1960-75 között igazgatója volt. 1986-ban a San Francisco Bay környékén élő magyarok lelkeszévé lett kinevezve, amely feladatot lelkesen és áldozatosan végezte egészen 1994-ig, amikor is hazaköltözött Pannonhalmára. Nagy buzgósággal támogatta a felvidéki magyarság érdekeit, és az újjáalakult Pázmány Péter Katolikus Egyetemet Magyarországon. Életének utolsó éveiben, gyenge egészségi állapota ellenére is, a pannonhalmi diákokkal foglalkozott és nem adta fel a reményt, hogy Felvidék magyarjainak szebb jövője legyen. 1999 május 26-án halt meg Pannonhalmán. A San Franciscó-i cserkészlet nagy támogatója volt. Közbenjárása tette lehetővé, hogy már majdnem 25 éve a két helyi csapat a Woodside Priory-t hívhatja otthonának.

P. BÉKÉS JÓZSEF GELLÉRT, O.S.B.

P. Békés Gellért 1915. január 3.-án született Budapesten. A budapesti bencés gimnáziumban érettségizett 1932-ben, majd belépett a pannonhalmi bencésekhez, akik őt a noviciátus befejezése után Rómába küldtek filozófiai és teológiai tanulmányokra. A Pontificio Ateneo S. Anselmo egyetemen szerezte meg a teológiai doktorátusát 1940-ben. Pannonhalmán szentelték pappá 1938 szeptember 11.-én.

Teológiai tanárként működött először Pannonhalmán (1940-46), majd Rómába került és a S. Anselmo egyetemen tanított teológiát 1946-tól egészen nyugdíjba meneteléig. Komoly tanári és tudományos munkája mellett mindig kapcsolatban maradt a külföldi, emigráns magyarsággal és írásaival, tudományos munkájával, lelkigyakorlataival, példájával erősítette honfitársait és tárgította keresztény életszemléletüket.

Gellért atya (Dalos Patrikkal együtt) 1951-ben lefordította és könnyen hozzáférhető formában kiadta az Újszövetségi Szentírást, hogy legyen miből táplálkoznunk idekint lelkileg is. Szervezte, vezette, buzdította az egyetemi ifjúságot és az akadémikusokat a Pax Romana-ban való igazán tevékeny részvételre. Szerkesztette (1951-től) kezdve a Katolikus Szemlét évtizedeken keresztül, hogy okosan, de kritikusan tudjuk keresztény világnézetünket megvallani. Egyetemi tanárként a teológia mélységeibe vezette be hallgatóit akik a világ minden tájáról jöttek az Aventinusra. Mi magyarok büszkéek vagyunk rá, hogy személyében folytatta nagynevű teológusaink sorát az egyház szolgálatában.

Gellért atya személyét világszerte ismerik a szétszórta magyarok, hiszen előadásai révén eljutott valamennyi kontinensre. Mindenütt nagy tisztelettel és szeretettel emlékeznek rá és hálások mindazokért a kincsekért, amelyekért rajta keresztül kaptak. Hazatérve Magyarországra a 90-es években, Gellért atya folytatta otthon is tudományos és lelkipásztori munkáját, ugyanakkor adminisztrációs feladatokat is elvállalt mint főapáti helynök Pannonhalmán. Egy ausztriai látogatás alkalmával, a St. Leambrecht apátságban szívroham következtében halt meg 1999 július 29.-én. Temetése Pannonhalmán volt. Gellért atya többször előadásával és írásaival nevelte cserkészjeinket.

